

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 941

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 21 noiembrie 2006

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
409. — Lege pentru ratificarea Acordului dintre România și Republica Bulgaria privind securitatea socială, semnat la Sofia la 21 octombrie 2005 ...	2	732. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 1.853/2005 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții, în anul 2006, producătorilor agricoli din sectorul animalier și din sectorul piscicol, precum și a condițiilor de acordare a subvențiilor, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 94/2006	13–15
Acord între România și Republica Bulgaria privind securitatea socială	2–8	761. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 848/2004 pentru aprobarea Listei cu clasificatorii autorizați	16
1.260. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre România și Republica Bulgaria privind securitatea socială, semnat la Sofia la 21 octombrie 2005	8	764. — Ordin al ministrului economiei și comerțului privind instituirea procedurii de administrare specială și de supraveghere financiară la Societatea Comercială „Carbonifera” — S.A. Ploiești — filială a Societății Naționale a Cărbunelui — S.A. Ploiești	17
★		1.351. — Ordin al ministrului sănătății publice pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.448/2005 privind categoriile de produse cosmetice și listele cuprinzând substanțele ce pot fi utilizate în compoziția produselor cosmetice, cu modificările și completările ulterioare	18–19
412. — Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind cooperarea în domeniul tehnico-militar, semnat la Baku la 14 martie 2006	9	1.501. — Ordin al ministrului administrației și internelor privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor	19–25
Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind cooperarea în domeniul tehnico-militar	9–10	2.430/C. — Ordin al ministrului justiției pentru aprobarea Regulamentului privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari	25–27
1.263. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind cooperarea în domeniul tehnico-militar, semnat la Baku la 14 martie 2006	10	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		8. — Regulament privind standardele de cunoaștere a clientelei instituțiilor financiare nebancale	27–32
88. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative prin care se acordă drepturi sociale, precum și unele măsuri în domeniul cheltuielilor de personal	11	★	
1.588. — Hotărâre privind darea în administrarea Casei Județene de Pensii Satu Mare a unor bunuri imobile, proprietate publică a statului	12	Rectificări	32
1.601. — Hotărâre pentru propunerea domnului Achihai Virgil în funcția de președinte al Cultului Creștin după Evanghelie, în vederea recunoașterii prin decret al Președintelui României	13		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Acordului dintre România
și Republica Bulgaria privind securitatea socială,
semnat la Sofia la 21 octombrie 2005****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre România și Republica Bulgaria privind securitatea socială, semnat la Sofia la 21 octombrie 2005.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TEODOR VIOREL MELEȘCANU

București, 9 noiembrie 2006.
Nr. 409.

A C O R D**între România și Republica Bulgaria privind securitatea socială**

România și Republica Bulgaria, denumite în continuare *părți contractante*, dorind să reglementeze și să dezvolte relațiile dintre cele două state în domeniul securității sociale, au convenit după cum urmează:

PARTEA I**Dispoziții generale****ARTICOLUL 1****Definiții**

(1) În scopul aplicării prezentului acord:

1. termenul *teritoriu* desemnează:

— pentru România: întregul teritoriu de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă, asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturi suverane și jurisdicție;

— pentru Republica Bulgaria: teritoriul sub suveranitatea Republicii Bulgaria, inclusiv marea teritorială, precum și platoul continental și zona economică exclusivă, asupra cărora Republica Bulgaria își exercită, în conformitate cu dreptul internațional, drepturi suverane și jurisdicție;

2. expresia *cetățean al unei părți contractante* desemnează o persoană care are cetățenia acelei părți contractante;

3. termenul *legislație* desemnează legile și celelalte acte normative în vigoare pe teritoriul fiecărei părți contractante și care privesc domeniile prevăzute la art. 2;

4. expresia *autoritate competentă* desemnează:

— pentru România, ministerele responsabile pentru domeniile prevăzute la art. 2;

— pentru Republica Bulgaria, miniștrii responsabili pentru domeniile prevăzute la art. 2;

5. termenul *instituție* desemnează organismul sau autoritatea responsabilă pentru aplicarea legislației prevăzute la art. 2, pe teritoriul fiecărei părți contractante;

6. termenul *instituție competentă* desemnează instituția pe cheltuiala căreia sunt furnizate prestațiile;

7. expresia *organism de legătură* desemnează organismele desemnate de autoritățile competente pentru realizarea legăturilor directe pentru aplicarea prezentului acord;

8. termenul *prestație* desemnează prestații în bani și prestații în natură, prevăzute de legislația menționată la art. 2;

9. termenul *domiciliu* desemnează locul de ședere obișnuită;

10. termenul *reședință* desemnează locul de ședere temporară;

11. expresia *perioadă de asigurare* desemnează perioadele de contribuție și perioadele asimilate, realizate în conformitate cu legislația fiecărei părți contractante;

12. expresia *persoană asigurată* desemnează persoana care este sau a fost supusă legislației prevăzute la art. 2;

13. expresia *membri de familie* desemnează persoanele definite ca atare de legislația pe care o aplică instituția competentă.

(2) Ceilalți termeni și celelalte expresii utilizate în prezentul acord au semnificația prevăzută de legislația pe care o aplică fiecare dintre părțile contractante.

ARTICOLUL 2

Câmpul material de aplicare

(1) Prezentul acord se aplică:

— pentru România, legislației care reglementează:

1. indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă determinată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii, de boli profesionale și de accidente de muncă;

2. indemnizația de maternitate;

3. indemnizația pentru creșterea copilului sau îngrijirea copilului bolnav;

4. pensia pentru limită de vârstă;

5. pensia anticipată;

6. pensia de invaliditate;

7. pensia de urmaș;

8. ajutorul de deces;

9. indemnizația de șomaj;

10. alocația pentru copii;

11. prestațiile în natură în caz de boală și maternitate;

12. prestațiile în natură în caz de accidente de muncă și de boli profesionale;

— pentru Republica Bulgaria, legislației care reglementează:

1. prestațiile în bani pentru incapacitate temporară de muncă și maternitate;

2. pensiile pentru limită de vârstă și invaliditate ca urmare a unor boli obișnuite;

3. pensiile de invaliditate pentru accidente de muncă sau boli profesionale;

4. pensiile de urmaș;

5. prestațiile în bani pentru șomaj;

6. ajutoarele familiale pentru copii;

7. ajutoarele în caz de deces;

8. prestațiile în natură.

(2) Prezentul acord se va aplica, de asemenea, legislației care codifică, modifică, înlocuiește sau completează legislația referitoare la prestațiile prevăzute la alin. (1).

(3) Prezentul acord nu se aplică legislației care instituie o nouă schemă de securitate socială, în afara cazului în care autoritățile competente convin altfel.

ARTICOLUL 3

Câmpul personal de aplicare

Prezentul acord se va aplica tuturor persoanelor care au fost ori sunt supuse legislației uneia sau ambelor părți contractante, precum și urmașilor și membrilor de familie, în măsura în care drepturile acestora decurg de la aceste persoane.

ARTICOLUL 4

Egalitatea de tratament

La aplicarea legislației unei părți contractante, cetățenii celeilalte părți contractante, precum și urmașii și membrii de familie ai acestora beneficiază de egalitate de tratament cu cetățenii primei părți contractante.

ARTICOLUL 5

Exportul prestațiilor

(1) Prestațiile în bani acordate conform legislației unei părți contractante nu pot fi reduse, modificate, suspendate sau retrase pe motiv că beneficiarul are domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică pentru:

1. prestațiile de șomaj;

2. pensiile care nu au legătură cu activitatea de muncă conform legislației bulgare.

ARTICOLUL 6

Evitarea cumulului de prestații

(1) Pe baza aceleiași perioade de asigurare nu pot fi acordate sau menținute unei persoane două sau mai multe prestații pentru același risc.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică prestațiilor de invaliditate, de bătrânețe, de deces (pensii) sau de boală profesională, care se plătesc de către instituțiile competente ale celor două părți contractante, în conformitate cu dispozițiile art. 23 și art. 28 pct. 2.

PARTEA a II-a

Legislația aplicabilă

ARTICOLUL 7

Reguli generale

Dacă prezentul acord nu prevede altfel:

1. persoana care desfășoară o activitate remunerată pe teritoriul unei părți contractante este supusă numai legislației acestei părți contractante, chiar dacă are domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante sau dacă angajatorul are domiciliul ori sediul pe teritoriul celeilalte părți contractante;

2. lucrătorii independenți care își desfășoară activitatea pe teritoriul unei părți contractante sunt supuși legislației acestei părți contractante, chiar dacă au domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante;

3. funcționarii publici și personalul asimilat acestora sunt supuși legislației părții contractante în a cărei administrație sunt angajați.

ARTICOLUL 8

Lucrătorii detașați

(1) Persoana care desfășoară o activitate remunerată pe teritoriul unei părți contractante, care este detașată de către angajatorul său pe teritoriul celeilalte părți contractante pentru a exercita o anumită activitate, va fi supusă în continuare legislației primei părți contractante pe durata exercitării acestei activități profesionale, cu condiția ca durata previzibilă a acestei activități să nu depășească 24 de luni.

(2) Lucrătorul independent care își desfășoară activitatea profesională în mod obișnuit pe teritoriul unei părți contractante și care efectuează o activitate pe teritoriul celeilalte părți contractante rămâne supus legislației primei părți contractante, cu condiția ca durata previzibilă a acestei activități să nu depășească 24 de luni.

ARTICOLUL 9

Personalul întreprinderilor de transport internațional

Persoana angajată într-o întreprindere de transport internațional care are sediul pe teritoriul unei părți contractante și care efectuează, pe cont propriu sau în contul unor terți, transporturi internaționale de pasageri ori de mărfuri, pe căile ferate, rutiere, aeriene sau pe apele interioare este supusă legislației acestei părți contractante, cu următoarele excepții:

1. persoana angajată de o filială sau reprezentanță permanentă a întreprinderii menționate este supusă legislației părții contractante pe teritoriul căreia se găsește această filială ori reprezentanță permanentă;

2. persoana care desfășoară o activitate remunerată, în principal pe teritoriul părții contractante unde își are domiciliul, este supusă legislației acestei părți contractante,

chiar dacă întreprinderea care o angajează nu are pe acest teritoriu nici sediul și nici o filială sau reprezentanță permanentă.

ARTICOLUL 10

Echipajul navelor

Persoana angajată la bordul unei nave sub pavilionul unei părți contractante este supusă legislației acestei părți contractante.

ARTICOLUL 11

Misiunile diplomatice și posturile consulare

Pentru membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare, precum și pentru persoanele angajate în serviciul particular al membrilor unor asemenea misiuni sau posturi se aplică dispozițiile relevante ale Convenției de la Viena din 18 aprilie 1961 privind relațiile diplomatice și ale Convenției de la Viena din 24 aprilie 1963 privind relațiile consulare.

ARTICOLUL 12

Excepții de la dispozițiile art. 7—11

Autoritățile competente ale celor două părți contractante pot conveni excepții de la dispozițiile art. 7—11, în interesul unei persoane sau al unei categorii de persoane, cu condiția ca persoana sau persoanele respective să fie supuse legislației unei părți contractante.

PARTEA a III-a

Dispoziții speciale referitoare la diferitele categorii de prestații

SECȚIUNEA 1

Prestații de boală și de maternitate

ARTICOLUL 13

Totalizarea perioadelor de asigurare

Dacă legislația unei părți contractante condiționează dreptul la prestații de realizarea unor perioade de asigurare, instituția competentă a acestei părți contractante ia în considerare, dacă este necesar, perioadele de asigurare realizate conform legislației celeilalte părți contractante, ca și cum ar fi perioade realizate conform legislației primei părți contractante, în măsura în care nu se suprapun.

ARTICOLUL 14

Prestații în natură în cazul reședinței pe teritoriul celeilalte părți contractante

(1) Persoanele care îndeplinesc condițiile cerute de legislația unei părți contractante, pentru a avea dreptul la prestații în natură, primesc de la instituția locului de reședință prestații în natură, în conformitate cu legislația pe care aceasta o aplică și pe cheltuiala instituției competente, în următoarele cazuri:

1. asistența medicală acordată în scopul reabilitării stării de sănătate a persoanei în situații neprevăzute care amenință viața și menținerea funcțiilor vitale ale organismului;

2. asistența medicală de urgență pentru persoanele a căror viață nu este amenințată, dar care au nevoie de servicii medicale imediat necesare în scopul de a se preveni agravarea stării de sănătate a acestora.

(2) Furnizarea de proteze și de alte prestații importante în natură, a căror valoare depășește o anumită sumă care va fi prevăzută în Aranjamentul administrativ pentru aplicarea prezentului acord, este supusă acordului prealabil al instituției competente, cu excepția situației în care acordarea prestației nu poate fi amânată fără a pune în pericol viața persoanei în cauză.

ARTICOLUL 15

Prestații în natură în cazul domiciliului pe teritoriul celeilalte părți contractante

(1) Persoanele care au domiciliul pe teritoriul unei părți contractante și care îndeplinesc condițiile pentru a avea dreptul la prestații în natură în baza legislației celeilalte părți contractante primesc, pe teritoriul părții contractante unde au domiciliul, prestații în natură acordate de către instituția locului de domiciliu, în conformitate cu prevederile legislației pe care o aplică, pe cheltuiala instituției competente.

(2) Furnizarea de proteze și de alte prestații importante în natură, a căror valoare depășește o anumită sumă care va fi prevăzută în aranjamentul administrativ pentru aplicarea prezentului acord, este supusă acordului prealabil al instituției competente, cu excepția situației în care acordarea prestației nu poate fi amânată fără a pune în pericol viața persoanei în cauză.

ARTICOLUL 16

Prestații în natură pentru titularii unei pensii

(1) Titularul unei pensii acordate în baza legislațiilor celor două părți contractante va primi prestații în natură în conformitate cu legislația părții contractante pe teritoriul căreia își are domiciliul, ca și cum ar fi titular al unei pensii numai în conformitate cu legislația acestei părți contractante.

(2) Titularul unei pensii acordate în baza legislației unei părți contractante, care are domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante, va avea dreptul la prestații în natură în măsura în care ar fi avut acest drept dacă ar fi avut domiciliul pe teritoriul primei părți contractante. Prestațiile în natură sunt acordate de instituția locului de domiciliu, în conformitate cu prevederile legislației pe care o aplică, ca și cum persoana respectivă ar fi avut dreptul la prestațiile menționate conform acestei legislații, costul prestațiilor revenind instituției competente a primei părți contractante.

ARTICOLUL 17

Transportul pentru prestații în natură

(1) Dacă, după acordarea asistenței medicale în conformitate cu art. 14 alin. (1) pct. 1, persoana asigurată trebuie transportată pe teritoriul celeilalte părți contractante, transportul sanitar auto până la graniță se efectuează de instituția părții contractante care a acordat prestațiile în natură, pe cheltuiala instituției competente.

(2) În cazuri excepționale, când transportul bolnavului trebuie efectuat, la recomandarea medicului, numai cu un mijloc de transport aerian, acesta se efectuează de instituția părții contractante pe teritoriul căreia persoana a primit prestațiile în natură, pe cheltuiala instituției competente.

ARTICOLUL 18

Prestații în natură pentru membrii de familie ai persoanei asigurate

În cazurile prevăzute la art. 14, 15, 16 și 17, membrii de familie ai persoanei asigurate sunt supuși legislației pe care o aplică instituția competentă pe cheltuiala căreia această persoană beneficiază de prestații în natură. Aceste prestații se furnizează de instituția locului de reședință sau domiciliu, în conformitate cu legislația pe care aceasta o aplică.

ARTICOLUL 19

Prestațiile în bani

Prestațiile în bani sunt plătite de instituția competentă, în conformitate cu prevederile legislației pe care aceasta o aplică.

ARTICOLUL 20

Instituții

Instituțiile care vor acorda prestațiile prevăzute la art. 14, 15, 16, 17 și 18 vor fi desemnate prin Aranjamentul administrativ pentru aplicarea prezentului acord.

ARTICOLUL 21

Rambursarea cheltuielilor

(1) Instituția competentă va rambursa cheltuielile efective ale prestațiilor în natură acordate, pentru fiecare caz în parte, în conformitate cu dispozițiile art. 14, 15, 16, 17 și 18, instituției care furnizează prestațiile în natură, cu excepția cheltuielilor administrative pentru aplicarea prezentului acord.

(2) Cheltuielile efective ale prestațiilor vor fi calculate de instituția care furnizează prestațiile în natură, la nivelul prețurilor utilizate pentru propriile persoane asigurate.

(3) Organismele de legătură ale celor două părți contractante pot conveni și alte modalități de rambursare a cheltuielilor, inclusiv compensarea acestora între instituții, renunțarea la acestea sau plăți în sume forfetare în locul plăților individuale.

*SECȚIUNEA a 2-a***Prestații de invaliditate, de bătrânețe și deces (pensii)**

ARTICOLUL 22

Totalizarea perioadelor de asigurare

(1) Dacă legislația unei părți contractante condiționează dreptul la prestații de realizarea unei perioade de asigurare, instituția care aplică această legislație ia în considerare, dacă este necesar, perioadele de asigurare realizate conform legislației celeilalte părți contractante, ca și cum ar fi perioade realizate în conformitate cu legislația primei părți contractante, în măsura în care ele nu se suprapun.

(2) Dacă legislația unei părți contractante condiționează acordarea anumitor prestații de realizarea unei anumite perioade într-o profesie supusă unui regim special sau într-o profesie ori muncă determinată, perioadele realizate în conformitate cu legislația celeilalte părți contractante nu sunt luate în considerare pentru stabilirea dreptului la aceste prestații decât dacă au fost realizate în baza unui regim corespondent ori, în lipsa acestuia, în aceeași profesie sau, după caz, în aceeași muncă.

(3) Dacă legislația unei părți contractante prevede că perioada în care persoana în cauză primește o pensie

poate fi luată în considerare pentru stabilirea dreptului la prestații, instituția competentă a acestei părți contractante ține cont, în acest scop, de perioada în care a primit o pensie conform legislației celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 23

Acordarea prestațiilor

(1) Dacă o persoană a fost supusă legislațiilor celor două părți contractante, instituția fiecărei părți contractante stabilește, conform legislației pe care o aplică, dacă această persoană are dreptul la prestații, ținând cont, dacă este cazul, de dispozițiile art. 22.

(2) Dacă persoana îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1), conform legislației unei părți contractante, fără aplicarea dispozițiilor art. 22, instituția competentă a acestei părți contractante calculează prestațiile numai în funcție de perioadele de asigurare realizate conform legislației pe care o aplică.

(3) Dacă persoana îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) conform legislației unei părți contractante numai potrivit dispozițiilor art. 22, instituția competentă a acestei părți contractante calculează prestația conform legislației pe care o aplică. Instituția competentă stabilește cuantumul efectiv al prestației proporțional cu perioada de asigurare realizată conform legislației pe care o aplică.

(4) Dacă în conformitate cu legislația unei părți contractante prestațiile sunt calculate pe baza venitului asupra căruia s-a plătit sau se datorează contribuția, instituția competentă a acestei părți contractante va lua în considerare în exclusivitate venitul asupra căruia s-a plătit ori se datorează contribuția conform legislației pe care o aplică.

(5) Dacă cuantumul prestației se stabilește în funcție de numărul membrilor de familie sau al urmașilor, instituția competentă ia în considerare și persoanele care au domiciliul sau reședința pe teritoriul celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 24

Perioada de asigurare mai mică de un an

(1) Fără a lua în considerare dispozițiile art. 23, dacă perioada totală de asigurare realizată conform legislației unei părți contractante este mai mică de un an și dacă, ținând cont numai de această perioadă, niciun drept nu este obținut în baza acestei legislații, instituția acestei părți contractante nu este obligată să acorde prestații pentru perioada menționată.

(2) Perioadele de asigurare menționate la alin. (1) sunt luate în considerare de instituția celeilalte părți contractante, în conformitate cu dispozițiile art. 23, ca și cum aceste perioade ar fi fost realizate conform legislației pe care o aplică.

*SECȚIUNEA a 3-a***Ajutor de deces**

ARTICOLUL 25

Acordarea ajutorului de deces

(1) Ajutorul de deces se acordă conform legislației fiecărei părți contractante.

(2) În cazul în care dreptul la prestație există conform legislațiilor celor două părți contractante:

1. prestația este datorată numai conform legislației părții contractante pe teritoriul căreia a survenit decesul; sau

2. dacă decesul nu a survenit pe teritoriul niciunei părți contractante, prestația este datorată numai conform

legislației părții contractante în baza căreia persoana a fost asigurată pentru prestații în natură înainte decesului.

SECȚIUNEA a 4-a

Prestații în caz de accidente de muncă și de boli profesionale

ARTICOLUL 26

Expunerea la același risc în cele două părți contractante

(1) Prestațiile se vor acorda numai în condițiile legislației ultimei părți contractante pe teritoriul căreia persoana în cauză a desfășurat activitatea susceptibilă a fi cauza riscului, chiar dacă sunt îndeplinite condițiile legislațiilor ambelor părți contractante, cu respectarea, după caz, a dispozițiilor alin. (2)–(4).

(2) În cazul în care legislația unei părți contractante condiționează dreptul la prestații de o primă diagnosticare a bolii respective pe teritoriul acestei părți contractante, această condiție se consideră îndeplinită și dacă diagnosticarea s-a realizat pe teritoriul celeilalte părți contractante.

(3) În cazul în care legislația unei părți contractante condiționează dreptul la prestații de diagnosticarea bolii într-un anumit termen de la sfârșitul activității profesionale susceptibile a fi cauza riscului, instituția competentă ia în considerare, dacă este cazul, orice altă activitate care implică riscuri similare, desfășurată în baza legislației celeilalte părți contractante.

(4) În situația în care legislația unei părți contractante condiționează dreptul la prestații de exercitarea pe o perioadă de timp determinată a unei activități susceptibile a fi cauza unei boli, pentru calculul prestațiilor sunt luate în considerare și perioadele în cursul cărora s-a desfășurat o astfel de activitate pe teritoriul celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 27

Domiciliul sau reședința pe teritoriul celeilalte părți contractante

(1) Prestațiile în bani sunt plătite de instituția competentă, conform prevederilor legislației pe care o aplică.

(2) Prestațiile în natură în caz de accident de muncă sau boală profesională sunt acordate de către instituția locului de domiciliu sau reședință, conform legislației pe care o aplică, pe cheltuiala instituției competente.

(3) Furnizarea de proteze și de alte prestații importante în natură, a căror valoare depășește o anumită sumă care va fi prevăzută în Aranjamentul administrativ pentru aplicarea prezentului acord, este supusă acordului prealabil al instituției competente, cu excepția situației în care acordarea prestației nu poate fi amânată fără a pune în pericol viața persoanei în cauză.

(4) Pentru rambursarea cheltuielilor efective ale prestațiilor în natură acordate se aplică dispozițiile art. 21.

ARTICOLUL 28

Acordarea unei prestații în caz de agravare a unei boli profesionale

În cazul în care o persoană, ca urmare a unei boli profesionale, a beneficiat sau beneficiază de o prestație din partea instituției unei părți contractante și solicită, în caz de agravare, drepturile la prestații de la instituția celeilalte părți contractante, se aplică următoarele prevederi:

1. în cazul în care persoana nu a exercitat în baza legislației celeilalte părți contractante o activitate în măsură

să provoace sau să agraveze boala în cauză, instituția competentă a primei părți contractante este obligată să suporte prestația, ținând cont de agravare, conform legislației pe care o aplică;

2. în cazul în care persoana a exercitat o astfel de activitate în baza legislației celeilalte părți contractante, instituția competentă a primei părți contractante este obligată să suporte prestația, fără a ține cont de agravare, conform prevederilor legislației pe care o aplică; instituția competentă a celei de-a doua părți contractante acordă persoanei în cauză un supliment al cărui quantum este egal cu diferența dintre quantumul prestației datorate după agravare și quantumul prestației care ar fi fost datorată înainte de agravare, în conformitate cu prevederile legislației pe care o aplică.

SECȚIUNEA a 5-a

Prestații de șomaj

ARTICOLUL 29

Totalizarea perioadelor de asigurare

În cazul în care legislația unei părți contractante condiționează dreptul la prestații și durata de acordare a acestora de realizarea unor perioade de asigurare, instituția competentă a acestei părți contractante va lua în considerare, dacă este necesar, perioadele de asigurare realizate conform legislației celeilalte părți contractante, în măsura în care aceste perioade nu se suprapun.

ARTICOLUL 30

Acordarea prestațiilor

(1) La calcularea quantumului prestațiilor de șomaj, instituția competentă bulgară va lua în considerare numai venitul de asigurare asupra căruia au fost plătite sau datorate contribuțiile pentru perioada recunoscută ca perioadă de asigurare conform legislației bulgare.

(2) În cazul în care legislația pe care o aplică instituția competentă din România prevede luarea în considerare a veniturilor realizate, la stabilirea quantumului prestațiilor se iau în considerare numai veniturile realizate în baza activității desfășurate pe teritoriul României, iar în cazul în care nu există asemenea venituri sau nu au fost realizate venituri la nivelul salariului minim, prestația va fi stabilită pe baza salariului minim prevăzut de legislația română.

SECȚIUNEA a 6-a

Alocații pentru copii

ARTICOLUL 31

Acordarea alocațiilor pentru copii

Alocațiile pentru copii vor fi acordate conform legislației fiecărei părți contractante și cu aplicarea principiului egalității de tratament.

PARTEA a IV-a

Dispoziții diverse

ARTICOLUL 32

Măsuri administrative și de cooperare

(1) Autoritățile competente ale celor două părți contractante vor stabili măsurile administrative necesare pentru aplicarea prezentului acord.

(2) Autoritățile competente:

1. vor conveni Aranjamentul administrativ pentru aplicarea prezentului acord;

2. vor desemna organismele de legătură în scopul realizării legăturilor directe dintre instituțiile părților contractante;

3. se vor informa reciproc despre modificările aduse legislațiilor părților contractante, în măsura în care aceste modificări afectează aplicarea prezentului acord.

(3) În aplicarea prezentului acord, autoritățile competente și instituțiile părților contractante își vor acorda asistență reciprocă și vor acționa ca și cum ar aplica propria legislație. Această asistență administrativă este gratuită.

(4) Dacă o persoană care are domiciliul sau reședința pe teritoriul unei părți contractante a introdus o cerere sau beneficiază de prestații conform legislației celeilalte părți contractante și dacă este necesară o expertiză medicală, instituția locului de domiciliu sau de reședință a primei părți contractante va efectua această expertiză la cererea și pe cheltuiala instituției competente a celei de-a doua părți contractante. În cazul în care expertiza medicală este necesară în aplicarea legislațiilor ambelor părți contractante, aceasta va fi efectuată de instituția locului de domiciliu sau reședință, pe cheltuiala proprie.

(5) Protecția datelor care au caracter personal, comunicate în aplicarea prezentului acord, va fi asigurată conform reglementărilor fiecărei părți contractante.

ARTICOLUL 33

Utilizarea limbilor oficiale

(1) În scopul aplicării prezentului acord, autoritățile și instituțiile celor două părți contractante pot comunica direct între ele în limbile lor oficiale sau în limba engleză.

(2) Cererile sau documentele nu pot fi refuzate pe motiv că sunt redactate în limba oficială a celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 34

Scutirea de taxe și de autentificare

(1) Pentru aplicarea prezentului acord, orice scutire sau reducere de taxe, taxe de timbru, taxe notariale ori de înregistrare, prevăzute de legislația unei părți contractante pentru certificatele sau documentele necesare conform legislației acestei părți contractante, va fi aplicată și la certificatele și documentele necesare conform legislației celeilalte părți contractante.

(2) Toate actele, documentele sau certificatele de orice fel, necesare pentru aplicarea prezentului acord, vor fi exceptate de la viza de autentificare de către autoritățile diplomatice sau consulare.

ARTICOLUL 35

Introducerea unei cereri

Cererile către instituția unei părți contractante se introduc cu respectarea termenelor prevăzute de legislația acelei părți contractante. Această condiție se consideră îndeplinită și dacă cererile sunt introduse, în aceleași termene, la o instituție corespondentă a celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 36

Responsabilitatea unei terțe părți

În cazul în care o persoană beneficiază de prestații conform legislației unei părți contractante pentru un prejudiciu cauzat sau survenit pe teritoriul celeilalte părți

contractante, drepturile instituției care furnizează prestațiile față de o terță parte se reglementează astfel:

1. în cazul în care instituția care furnizează prestațiile se subrogă în drepturile pe care beneficiarul le deține față de o terță parte, cealaltă parte contractantă recunoaște o astfel de subrogare;

2. în cazul în care instituția care furnizează prestațiile are un drept direct față de o terță parte, cealaltă parte contractantă recunoaște acest drept.

ARTICOLUL 37

Recuperarea plăților excedentare

În cazul în care instituția unei părți contractante a plătit unui beneficiar de prestații o sumă care depășește suma la care avea dreptul, această instituție poate, în condițiile prevăzute de legislația pe care o aplică, să ceară instituției celeilalte părți contractante, debitoare de prestații în favoarea acestui beneficiar, să rețină suma plătită în plus din sumele pe care le plătește beneficiarului respectiv. Această din urmă instituție efectuează reținerea în condițiile și limitele prevăzute de legislația pe care o aplică, ca și cum ar fi sume plătite în plus de către ea însăși, și transferă cuantumul astfel reținut instituției creditoare.

ARTICOLUL 38

Procedura de executare

(1) Hotărârile cu titlu executoriu ale unei instanțe judecătorești a unei părți contractante, precum și documentele executorii emise de o autoritate sau o instituție a unei părți contractante cu privire la contribuțiile de securitate socială și la alte creanțe sunt recunoscute pe teritoriul celeilalte părți contractante.

(2) Recunoașterea nu poate fi refuzată decât pe motiv de incompatibilitate cu ordinea publică a părții contractante pe teritoriul căreia este cerută recunoașterea hotărârii sau documentului.

(3) Hotărârile și documentele executorii recunoscute conform alin. (1) sunt executate pe teritoriul celeilalte părți contractante. Procedura de executare este conformă cu reglementările părții contractante pe teritoriul căreia se execută hotărârea.

(4) Debitele privind contribuțiile datorate instituției unei părți contractante au, în cadrul oricărei proceduri de faliment sau executare silită pe teritoriul celeilalte părți contractante, aceeași prioritate ca și creanțele echivalente de pe teritoriul acestei părți contractante.

ARTICOLUL 39

Plata prestațiilor

(1) Pentru persoana care are domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante, instituția competentă a părții contractante care acordă prestațiile în bani conform prezentului acord se eliberează de obligația sa efectuând plata prestațiilor în moneda sa națională.

(2) Cheltuielile efectuate de instituția unei părți contractante pentru prestațiile în natură acordate se exprimă în moneda părții contractante pe teritoriul căreia a fost acordată prestația. Moneda și modalitatea de plată pentru rambursarea cheltuielilor către instituția celeilalte părți contractante vor fi convenite prin Aranjamentul administrativ pentru aplicarea prezentului acord.

ARTICOLUL 40

Soluționarea diferendelor

(1) Eventualele diferende care pot să apară în ceea ce privește interpretarea sau aplicarea prezentului acord vor fi soluționate prin consultări între autoritățile competente ale celor două părți contractante.

(2) În cazul în care diferendele nu pot fi soluționate conform alin. (1), acestea vor fi soluționate pe cale diplomatică de către părțile contractante.

PARTEA a V-a

Dispoziții tranzitorii și finale

ARTICOLUL 41

Dispoziții tranzitorii

(1) Prezentul acord nu deschide niciun drept la prestații pentru o perioadă anterioară intrării sale în vigoare.

(2) Toate perioadele de asigurare realizate în baza legislației unei părți contractante înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord sunt luate în considerare pentru stabilirea drepturilor deschise conform dispozițiilor prezentului acord.

(3) Sub rezerva alin. (1), un drept ia naștere în baza prezentului acord chiar dacă se raportează la un risc produs anterior intrării sale în vigoare.

(4) Orice prestație care a fost stabilită înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord nu va fi recalculată.

ARTICOLUL 42

Intrarea în vigoare

(1) Prezentul acord va fi supus ratificării în fiecare parte contractantă și va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data ultimei notificări prin care părțile contractante se informează

Pentru România,
Gheorghe Barbu

reciproc despre îndeplinirea procedurilor legale interne necesare intrării sale în vigoare.

(2) La intrarea în vigoare a prezentului acord, Convenția dintre Guvernul Republicii Populare Române și Guvernul Republicii Populare Bulgare privind colaborarea în domeniul problemelor sociale, semnată la București la 14 martie 1960, își încetează valabilitatea.

ARTICOLUL 43

Valabilitatea acordului

(1) Prezentul acord se încheie pe o perioadă nedeterminată.

(2) Fiecare parte contractantă poate să îl denunțe printr-o notificare scrisă, adresată celeilalte părți contractante cu cel puțin 6 luni înainte de sfârșitul anului calendaristic respectiv. Acordul își încetează valabilitatea începând cu prima zi a anului calendaristic următor.

ARTICOLUL 44

Efectele acordului asupra drepturilor dobândite sau în curs de dobândire

(1) Dacă una dintre părțile contractante denunță prezentul acord, drepturile dobândite potrivit dispozițiilor sale sunt menținute.

(2) Drepturile în curs de dobândire, pentru perioade realizate anterior datei de încetare a valabilității prezentului acord, sunt menținute, iar cererile depuse înainte de încetarea valabilității prezentului acord vor fi soluționate conform dispozițiilor acestuia.

Semnat la Sofia la 21 octombrie 2005, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, bulgară și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul oricăror diferențe de interpretare, va prevala textul în limba engleză.

Pentru Republica Bulgaria,
Emilia Maslarova

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre România și Republica Bulgaria privind securitatea
socială, semnat la Sofia la 21 octombrie 2005**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre România și Republica Bulgaria privind securitatea socială, semnat la Sofia la 21 octombrie 2005, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 noiembrie 2006.
Nr. 1.260.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind cooperarea
în domeniul tehnico-militar, semnat la Baku la 14 martie 2006**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind cooperarea în domeniul tehnico-militar, semnat la Baku la 14 martie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 9 noiembrie 2006.
Nr. 412.

A C O R D

**între Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan
privind cooperarea în domeniul tehnico-militar**

Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan, denumite în continuare *părți*,
în baza principiilor Tratatului privind relațiile de prietenie și cooperare între România și Republica Azerbaidjan,
semnat la Baku la 27 martie 1996,
dorind să asigure condițiile favorabile pentru dezvoltarea domeniului tehnico-militar, pe baza principiilor egalității și
respectului reciproc,
au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

1. Părțile, prin autoritățile competente, prevăzute la art. 2, luând în considerare nevoile de apărare a statelor lor, vor lua toate măsurile necesare pentru dezvoltarea, reciproc avantajoasă, a cooperării în domeniul tehnico-militar, în special în ceea ce privește furnizarea de echipamente militare și de tehnică de luptă și realizarea reparațiilor de natură tehnico-militară.

2. Părțile, în conformitate cu legislația națională a statelor lor și cu obligațiile internaționale asumate, vor stabili condițiile legale, de organizare, precum și altele, necesare pentru încheierea contractelor externe, între persoanele juridice competente din statele lor, în direcțiile de cooperare tehnico-militară menționate.

ARTICOLUL 2

Autoritățile competente ale părților pentru aplicarea prevederilor prezentului acord sunt următoarele:

- pentru partea română — Ministerul Apărării Naționale;
- Ministerul Economiei și Comerțului;
- pentru partea azeră — Ministerul Apărării din Republica Azerbaidjan.

ARTICOLUL 3

1. Furnizarea reciprocă de armament și echipament militar, muniție, piese de schimb, instruirea, prestarea serviciilor de întreținere în domeniul tehnico-militar se vor realiza în baza acordurilor tehnice și/sau a contractelor încheiate între subiectele cooperării tehnico-militare ale părților.

2. Nomenclatorul și volumul producției de bunuri, serviciile furnizate, condițiile și modalitățile de plată vor fi specificate în acordurile tehnice și contractele menționate la alin. 1.

ARTICOLUL 4

1. Transferurile de produse militare care fac obiectul prezentului acord vor fi efectuate în concordanță cu legislațiile naționale ale părților.

2. Echipamentul militar și tehnica de luptă, furnizate în conformitate cu prezentul acord, inclusiv documentația tehnică, precum și orice alte informații legate de aceasta, nu vor putea fi transferate sau puse la dispoziția unei terțe părți fără consimțământul prealabil scris al părții care le-a transferat.

3. Fiecare parte, în conformitate cu legislația statului său, va asigura informațiilor clasificate primite de la cealaltă parte aceeași protecție pe care o asigură propriilor informații clasificate de un nivel echivalent de clasificare a acestora.

4. Nicio informație, considerată clasificată de către partea care a elaborat-o și a făcut-o disponibilă, nu poate fi dezvăluită sau transferată unei terțe părți fără consimțământul prealabil scris al părții emitente.

5. Aspectele concrete referitoare la protecția informațiilor clasificate vor face obiectul unui acord specific, care urmează a fi încheiat la nivel guvernamental.

ARTICOLUL 5

1. În scopul aplicării prevederilor prezentului acord, părțile vor înființa Comisia româno-azeră de cooperare tehnico-militară, denumită în continuare *Comisia*.

2. Comisia va cuprinde nu mai mult de 5 reprezentanți ai fiecărei părți. Regulamentul de funcționare al Comisiei va fi adoptat la prima reuniune a acesteia.

3. Comisia se întrunește anual, alternativ în România și în Azerbaidjan. Partea gazdă în Comisie prezidează lucrările acesteia și asigură secretariatul.

ARTICOLUL 6

1. Prevederile prezentului acord nu vor afecta drepturile și obligațiile părților rezultând din alte acorduri internaționale la care acestea sunt părți și nu vor fi folosite împotriva intereselor altor state.

2. Orice divergențe referitoare la interpretarea sau aplicarea prezentului acord vor fi rezolvate prin negocieri între părți, fără a fi supuse spre soluționare instanțelor internaționale sau unei terțe părți.

ARTICOLUL 7

1. Prezentul acord va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări scrise prin care părțile se informează despre îndeplinirea procedurilor legale interne, necesare pentru intrarea acestuia în vigoare.

2. Prezentul acord poate fi amendat oricând cu consimțământul scris al părților. Amendamentele vor intra în vigoare în conformitate cu prevederile alin.1.

3. Prezentul acord se încheie pe o perioadă de 5 ani și va fi în mod automat prelungit pe noi perioade de 5 ani, dacă niciuna din părți nu notifică, în scris, cu cel puțin 6 luni înaintea expirării perioadei de valabilitate, despre intenția sa de încetare a valabilității acestuia.

4. Fiecare parte poate denunța prezentul acord printr-o notificare scrisă adresată celeilalte părți pe cale diplomatică. Prezentul acord își încetează valabilitatea după o perioadă de 6 luni de la data primirii unei astfel de note.

5. Încetarea valabilității prezentului acord nu va afecta validitatea aplicării contractelor și a acordurilor tehnice încheiate în baza acestuia. Cu toate acestea, în cazul încetării valabilității prezentului acord, toate informațiile clasificate furnizate sau generate conform acestuia vor continua să fie protejate în conformitate cu prevederile acestuia, până când partea care le-a transmis va exonera cealaltă parte de această obligație.

Semnat la Baku la 14 martie 2006, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, azeră și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul unor diferențe privind interpretarea, textul în limba engleză va prevala.

pentru Guvernul României,
Teodor Atanasiu,
ministrul apărării naționale

pentru Guvernul Republicii Azerbaidjan,
Safar Abiyev,
general colonel,
ministrul apărării

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan
privind cooperarea în domeniul tehnico-militar,
semnat la Baku la 14 martie 2006**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind cooperarea în domeniul tehnico-militar, semnat la Baku la 14 martie 2006, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 noiembrie 2006.
Nr. 1.263.

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ****pentru modificarea și completarea unor acte normative prin care se acordă drepturi sociale, precum și unele măsuri în domeniul cheltuielilor de personal**

Luând în considerare importanța asigurării cu fonduri publice naționale a cofinanțării fondurilor primite de România de la Uniunea Europeană în cadrul politicii de coeziune a acesteia, în vederea respectării angajamentelor Guvernului României, asumate prin Programul de guvernare cu privire la integrarea în Uniunea Europeană, transmiterea la Parlament a proiectului de buget pe anul 2007 pentru adoptarea acestuia în termenul prevăzut de legislația în domeniul finanțelor publice, ținând cont că deficitul bugetar este un element important al susținerii indicatorilor macroeconomici, acesta fiind influențat direct de variația cheltuielilor bugetare, iar nivelul de 2,8% din produsul intern brut stabilit pentru anul 2007 asigură atât echilibrul financiar, cât și pe cel monetar și valutar ale țării, în condițiile de stabilitate durabilă, în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Articolul 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2004 privind acordarea unor facilități familiilor de pensionari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 1 octombrie 2004, aprobată prin Legea nr. 565/2004, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Începând cu anul 2008 pensionarii beneficiază de o compensare în bani pentru tichetele de călătorie pe calea ferată neutilizate.”

Art. II. — Articolul 9 din Legea nr. 578/2004 privind acordarea unui ajutor lunar pentru soțul supraviețuitor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.223 din 20 decembrie 2004, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Prevederile prezentei legi intră în vigoare în anul 2008, la o dată stabilită prin hotărâre a Guvernului.”

Art. III. — Instituțiile publice centrale și locale, așa cum sunt definite prin Legea privind finanțele publice nr. 500/2002, cu modificările ulterioare, și prin Legea privind finanțele publice locale nr. 273/2006, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, cu excepția instituțiilor finanțate integral din venituri proprii, nu acordă tichete de masă în anul 2007.

Art. IV. — Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 258 se introduce un nou articol, articolul 258¹, cu următorul cuprins:

„Art. 258¹. — (1) Cotele de contribuții prevăzute la art. 257 și 258 se pot modifica prin legea bugetului de stat.

(2) Cota de contribuție prevăzută la art. 258 se stabilește pentru anul 2007 la 6%.

(3) Cota prevăzută la alin. (2) se aplică începând cu drepturile salariale aferente lunii ianuarie 2007.”

2. La articolul 259, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Contribuția pentru veniturile din pensii aflate sub limita sumei neimpozabile din pensii prevăzute de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se datorează și se calculează începând cu 1 ianuarie 2008.”

3. La articolul 260 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) de către bugetul de stat, pentru persoanele prevăzute la art. 213 alin. (2) lit. a), c), d), f) și i), iar pentru persoanele prevăzute la art. 213 alin. (2) lit. h) începând cu 1 ianuarie 2008;”

Art. V. — Alineatul (3) al articolului 49 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 30 august 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Din fonduri publice se alocă sume pentru acțiuni finanțate pe bază de programe, precum și pentru celelalte cheltuieli, stabilite în condițiile legii, asigurându-se anual o creștere a alocațiilor bugetare, astfel încât în anul 2010 să se atingă nivelul de 1% din produsul intern brut.”

Art. VI. — Aplicarea prevederilor alineatului (1¹) al articolului 170 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă până la data de 31 decembrie 2007.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul sănătății publice,

Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul educației și cercetării,

Mihail Hărdău

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 20 noiembrie 2006.

Nr. 88.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind darea în administrarea Casei Județene de Pensii Satu Mare a unor bunuri imobile, proprietate publică a statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere prevederile art. 171¹ alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă darea în administrarea Casei Județene de Pensii Satu Mare a bunurilor imobile, proprietate publică a statului, situate în municipiul Satu Mare, bd. Lucian Blaga nr. 35, județul Satu Mare, identificate potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Predarea-preluarea bunurilor imobile se face pe bază de proces-verbal încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 8 noiembrie 2006.
Nr. 1.588.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a bunurilor imobile (construcție și teren)*), proprietate publică a statului, care se dau în administrarea Casei Județene de Pensii Satu Mare

Locul unde sunt situate bunurile imobile și terenul care se transmit	Caracteristicile tehnice ale imobilului și terenului
Municipiul Satu Mare, bd. Lucian Blaga nr. 35, județul Satu Mare	<p>A. Construcție: — cantină, în suprafață construită de 1.137 m², cu regim de înălțime P+E**) și suprafața desfășurată de 2.245 m²; conform C.F. nr. 25.735, nr. topo 4219/1/a</p> <p>B. Teren, în suprafață totală de 3.248 m², conform C.F. nr. 25.735, nr. topo 4219/1/a</p>

*) Bunul imobil și terenul au fost trecute în proprietatea publică a statului prin Procesul-verbal nr. 1.831 din 4 august 2006, întocmit de A.N.A.F. Maramureș.

**) P = parter; E = etaj.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru propunerea domnului Achihai Virgil în funcția
de președinte al Cultului Creștin după Evanghelie,
în vederea recunoașterii prin decret al Președintelui României**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (1) din Decretul nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase din România, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se propune Președintelui României recunoașterea, prin decret, în funcția de președinte al Cultului Creștin după Evanghelie, a domnului Achihai Virgil.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

București, 8 noiembrie 2006.
Nr. 1.601.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

**pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 1.853/2005 privind
sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții, în anul 2006, producătorilor agricoli din
sectorul animalier și din sectorul piscicol, precum și a condițiilor de acordare a subvențiilor,
aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 94/2006**

Având în vedere prevederile art. 25 din Hotărârea Guvernului nr. 1.853/2005 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții, în anul 2006, producătorilor agricoli din sectorul animalier și din sectorul piscicol, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Referatului Direcției de creștere a animalelor și produse animaliere nr. 101.366/2006,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 1.853/2005 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții, în anul 2006, producătorilor agricoli din sectorul animalier și din sectorul piscicol, precum și condițiile de acordare a subvențiilor, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 94/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 24 februarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În cuprinsul normelor metodologice, sintagma „copie de pe biletul de proprietate a animalelor, eliberat de

consiliul local, în care se va menționa numărul de animale deținute de proprietar, înscrise în Registrul agricol“ se înlocuiește cu sintagma „copie de pe biletul de proprietate a animalelor sau adeverință, după caz, eliberat/eliberată de consiliul local, în care se va menționa numărul de animale deținute de proprietar, înscrise în Registrul agricol“.

2. Anexa nr. 1² la normele metodologice se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 1 noiembrie 2006.
Nr. 732.

cantitatea de _____ litri lapte și dețin un efectiv mediu furajat de _____ capete și

solicit acordarea subvenției de:

1. 75 lei /cap pentru un nr. de _____ vaci de lapte/bivolite mediu furajate de la care s-a livrat minimum 500 l lapte/cap/an;
2. 85 lei /cap sau diferența de 10 lei/cap pentru un nr. de _____ vaci de lapte/bivolite mediu furajate de la care s-a livrat minimum 750 l lapte/cap/an;
3. 100 lei /cap sau diferența de 15/25 lei/cap pentru un nr. de _____ vaci de lapte/bivolite mediu furajate de la care s-a livrat minimum 1000 l lapte/cap/an;
4. 150 lei/cap sau diferența de 50/65/75 lei/cap pentru un nr. de _____ vaci de lapte/bivolite mediu furajate de la care s-a livrat minimum 1500 l lapte/cap/an;
5. 200 lei/cap sau diferența de 50/100/115/125 lei/cap pentru un nr. de _____ vaci de lapte/bivolite mediu furajate de la care s-a livrat minimum 2000 l lapte/cap/an;
6. 250 lei/cap sau diferența de 50/100/150/165/175 lei/cap pentru un nr. de _____ vaci de lapte/bivolite mediu furajate de la care s-a livrat minimum 3000 l lapte/cap/an;
7. 300 lei/cap sau diferența de 50/100/150/200/215/225 lei/cap pentru un nr. de _____ vaci de lapte/bivolite mediu furajate de la care s-a livrat minimum 3500 l lapte/cap/an;
8. 400 lei/cap sau diferența de 100/150/200/250/300/315/325 lei/cap pentru un nr. de _____ vaci de lapte/bivolite mediu furajate de la care s-a livrat minimum 4500 l lapte/cap/an

conform datelor înscrise în mișcarea lunară și cumulată a efectivului de vaci de lapte/bivolite, prevăzută în anexa nr. 1³ la normele metodologice.

Menționez următoarele:

Exploatația pe care o dețin / al cărei reprezentant legal sunt, este înregistrată ca exploatație la ANSV SA cu codul: _____/_____;

Sunt înregistrat în Volumul _____ la poziția nr. _____ din Registrul Agricol al localității în care se află situată exploatația;

Declar pe propria răspundere că datele înscrise în prezenta cerere sunt reale, în caz contrar voi suporta rigorile prevederilor legale în vigoare privind falsul în declarații.

Data _____

Semnătura,
(și ștampila în cazul persoanelor juridice)

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 848/2004 pentru aprobarea Listei cu clasificatorii autorizați**

Având în vedere prevederile art. 8 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 267/2004 privind instituirea Sistemului de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine, cu modificările și completările ulterioare,

văzând procesele-verbale nr. 126 din 2 octombrie 2006 și nr. 133 din 7 noiembrie 2006 cu Lista cu clasificatorii autorizați propuși de Comisia de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine, precum și Referatul de aprobare nr. 101.392 din 6 noiembrie 2006,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 848/2004 pentru aprobarea Listei cu clasificatorii autorizați, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.090 din 23 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:
— **După poziția 218 se introduc 13 noi poziții, pozițiile 219—231, cu următorul cuprins:*)**

Nr. crt.	Numele și prenumele	Specia	Domiciliul	Cod numeric personal
219.	Bărbuț Mihaela Paula	bovine	Str. Emil Gârleanu nr.6, bl.V 52 C, sc.3, et.1, ap.31, sect.3, București	2680603341707
220.	Butnaru Lucian Cristian	bovine	Str. Sucevei nr.7, bl.7, sc.A, et.1, ap.5, Botoșani, jud. Botoșani	1740428073521
221.	Cocîrcă Dan Ioan	bovine	Str. Constructorului, bl.2, sc.2, et.1, ap.25, Sighetu Marmăției, jud. Maramureș	1680114241647
222.	Crăciun Vasile	bovine	Str. Dărmănești nr.55, bl.B1, sc.A, et.1, ap.6, Piatra Neamț, jud. Neamț	1500116274787
223.	Davidoiu Edward	bovine	Calea Domnească nr.312, Tîrgoviște, jud. Dîmbovița	1580206151778
224.	Găureanu Monica Esperance	bovine	Str. Poet Gr. Alexandrescu nr.5, bl.20, ap.23, Brăila, jud. Brăila	2670904090121
225.	Geantă Sorina	bovine	Str. Berzei nr.2A, ap.7, Brașov, jud. Brașov	2651229080021
226.	Labă Marian	bovine	Str. Podragu nr.19, Sibiu, jud. Sibiu	1531031323934
227.	Movileanu Gelu Marian	bovine	Str. Radu Popescu, bl.42, sc.C, ap.26, Tîrgoviște, jud. Dîmbovița	1570101151836
228.	Oana Sorin Adrian	bovine	Str. Milcov nr.5, Arad, jud. Arad	1560611020032
229.	Petcu Ion Sorin	bovine	Str. Plevna nr.224, Călărași, jud. Călărași	1740504510017
230.	Udrescu Ion	bovine	Str. Victoriei, bl.41, sc.4, et.4, ap.11, Tîrgu Jiu, jud. Gorj	1570425186987
231.	Ursu Tudor	bovine	Sat Tărian nr.162, com. Girișu de Criș, jud.Bihor	1660315054708**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Nicolae Flaviu Lazin

București, 16 noiembrie 2006.
Nr. 761.

*) Tabelul cuprinzând pozițiile 219—231 este reprodus în facsimil.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN**privind instituirea procedurii de administrare specială și de supraveghere financiară
la Societatea Comercială „Carbonifera” — S.A. Ploiești — filială
a Societății Naționale a Cărbunelui — S.A. Ploiești**

În temeiul prevederilor art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 180 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 21 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 615/2004 pentru aprobarea Strategiei industriei miniere pentru perioada 2004—2010,

în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 552/2001, și cu dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 869/2001 privind organizarea și funcționarea Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, republicată,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, cu modificările și completările ulterioare,

în vederea stabilirii modului de administrare și gestionare, precum și a măsurilor ce trebuie luate pentru accelerarea procesului de privatizare la Societatea Comercială „Carbonifera” — S.A. Ploiești — filială a Societății Naționale a Cărbunelui — S.A. Ploiești,

ministrul economiei și comerțului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se instituie procedura de administrare specială și de supraveghere financiară în perioada de privatizare la Societatea Comercială „Carbonifera” — S.A. Ploiești — filială a Societății Naționale a Cărbunelui — S.A. Ploiești, denumită în continuare *societate comercială*, cu sediul în Ploiești, str. Bobâlna nr. 2, județul Prahova, înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului sub nr. J 29/2246/2005, începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — (1) Pe durata administrării speciale și a supravegherii financiare în perioada de privatizare administratorul special are atribuțiile stabilite prin mandatul special acordat prin ordin de ministrul economiei și comerțului.

(2) Conținutul mandatului special prevăzut la alin. (1) va cuprinde în principal, dar fără a se limita la acestea, următoarele atribuții:

a) luarea unor măsuri de administrare, gestionare și supraveghere a societății comerciale, cu accent pe:

— convocarea adunării generale a acționarilor, ori de câte ori este necesar;

— situația îndeplinirii principalilor indicatori economico-financiar și de performanță;

— identificarea unor active neutilizate care pot fi transferate/vândute;

— inventarierea datoriilor societății comerciale, precum și a plăților restante, în structura lor;

— inventarierea creanțelor pe care societatea comercială le are de recuperat;

— cunoașterea situației litigiilor care grevează asupra societății comerciale;

— inventarierea activelor posibil a fi revendicate;

b) întocmirea unui grafic, împreună cu societatea comercială, pentru îndeplinirea de către aceasta a obligației de a efectua toate plățile către creditorii bugetari, furnizorii de utilități, alți furnizori, creditorii financiar și alți creditori, inclusiv către instituțiile publice implicate, în scopul reducerii gradului de îndatorare;

c) notificarea tuturor creditorilor bugetari în sensul instituirii procedurii de administrare specială și de

supraveghere financiară în perioada de privatizare în vederea ridicării tuturor sarcinilor care grevează asupra activelor societății comerciale care urmează a fi vândute, externalizate sau transferate, în scopul creșterii atractivității la privatizare;

d) notificarea tuturor creditorilor bugetari în sensul instituirii procedurii de administrare specială și de supraveghere financiară în perioada de privatizare în vederea suspendării de către aceștia, până la transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor, a aplicării oricărei măsuri de executare silită începută asupra societății comerciale și pentru a nu face niciun demers pentru instituirea unor noi astfel de măsuri. Aceleași dispoziții sunt aplicabile și instituției publice implicate, dacă are calitatea de creditor;

e) solicitarea organelor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru bugetul de stat, pentru bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, precum și ale autorităților administrației publice locale, pentru bugetele locale, de a elibera certificatele de obligații bugetare pentru datoriile bugetare, conform prevederilor legale specifice în vigoare, aplicabile societăților comerciale în perioada de privatizare;

f) solicitarea furnizorilor de servicii și utilități de a întocmi graficele de reeșalonare a datoriilor restante, de a le respecta, precum și societății comerciale de a efectua plățile facturilor curente și plățile conform graficelor de reeșalonare acceptate;

g) respectarea disciplinei economico-financiare, prin luarea unor măsuri pentru întărirea acesteia.

Art. 3. — Procedura de administrare specială și de supraveghere financiară în perioada de privatizare încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor în situația privatizării societății comerciale sau la data stabilită prin ordin al ministrului economiei și comerțului.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și comerțului,
Codruț Ioan Șereș

București, 3 noiembrie 2006.
Nr. 764.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.448/2005 privind categoriile de produse cosmetice și listele cuprinzând substanțele ce pot fi utilizate în compoziția produselor cosmetice, cu modificările și completările ulterioare**

În conformitate cu prevederile art. 6 lit. f) pct. 1 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările ulterioare, ale art. 6 și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 178/2000 privind produsele cosmetice, republicată, în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice*),

văzând Referatul de aprobare al Autorității de Sănătate Publică din cadrul Ministerului Sănătății Publice nr. 6.428 din 9 noiembrie 2006,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.448/2005 privind categoriile de produse cosmetice și listele cuprinzând substanțele ce pot fi utilizate în compoziția produselor cosmetice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 și 71 bis din 26 ianuarie 2006,

cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La anexa nr. II „Lista cuprinzând substanțele interzise să fie utilizate în compoziția produselor cosmetice“, după poziția 1211 se introduc pozițiile 1212—1233, cu următorul cuprins**):**

Nr. crt.	Numărul din Directiva 76/768/CEE	Denumirea
0	1	2
1212	1212	6-Metoxi-2,3-piridindiamina și clorhidratul sau, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 94166-62-8)
1213	1213	2,3-Naftalendiol, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 92-44-4)
1214	1214	2,4-Diaminodifenilamina, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 136-17-4)
1215	1215	2,6-Bis(2-hidroxi-etoxi)-3,5-piridindiamina și clorhidratul sau, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 117907-42-3)
1216	1216	2-Metoximetil-p-aminofenol și clorhidratul sau, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 29785-47-5)
1217	1217	4,5-Diamino-1-metilpirazol și clorhidratul sau, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 20055-01-0)
1218	1218	Sulfat de 4,5-diamino-1-((4-clorfenil)metil)-1H-pirazol, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 163183-00-4)
1219	1219	4-Clor-2-aminofenol, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 95-85-2)
1220	1220	4-Hidroxiindol, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 2380-94-1)
1221	1221	4-Metoxitoluen-2,5-diamina și clorhidratul sau, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 56496-88-9)
1222	1222	Sulfat de 5-amino-4-fluor-2-metilfenol, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 163183-01-5)
1223	1223	N,N-Dietil-m-aminofenol, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 91-68-9)

*) Conform prevederilor art. 2 alin. (6) din Legea nr. 95/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, în cuprinsul actelor normative în vigoare denumirea „Ministerul Sănătății“ se înlocuiește cu denumirea „Ministerul Sănătății Publice“.

**) Tabelul cuprinzând pozițiile 1212—1233 este reprodus în facsimil.

1224	1224	N,N,-Dimetil-2,6-piridindiamina și clorhidratul sau, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului
1225	1225	N-Ciclopentil- <i>m</i> -aminofenol, în cazul utilizării sale, în produsele de colorare a părului (Cas nr. 104903-49-3)
1226	1226	N-(2-Metoxietil)- <i>p</i> -fenilendiamina și clorhidratul sau, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 72584-59-9)
1227	1227	2,4-Diamino-5-metilfenetol și clorhidratul sau, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 113715-25-6)
1228	1228	1,7-Naftalendiol, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 575-38-2)
1229	1229	Acid 3,4-diaminobenzoic, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 619-05-6)
1230	1230	2-Aminoetil- <i>p</i> -aminofenol și clorhidratul sau, în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 79352-72-0)
1231	1231	Solvent Red 1 (CI 12150), în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 1229-55-6)
1232	1232	Acid Orange 24 (CI 20170), în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 1320-07-6)
1233	1233	Acid Red 73 (CI 27290), , în cazul utilizării sale în produsele de colorare a părului (Cas nr. 5413-75-2) ⁴

2. La anexa nr. III, partea 2 „Lista substanțelor admise provizoriu” se modifică după cum urmează:

- a) pozițiile 17, 23, 40 și 42 se abrogă;
b) data de „31.12.2006” din coloana 6 „Data până la care este permisă” se înlocuiește cu data de „31.12.2007”.

Art. II. — Autoritatea de Sănătate Publică din cadrul Ministerului Sănătății Publice și autoritățile de sănătate

publică județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 9 noiembrie 2006.
Nr. 1.351.

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN
privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii
și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor

Având în vedere prevederile art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 604/2003, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Autoritatea competentă pentru coordonarea înmatriculării și radierii autovehiculelor și remorcilor, autorizarea provizorie sau pentru probe este Direcția regim

permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Înmatricularea, radierea, autorizarea provizorie sau pentru probe se efectuează de serviciile publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, în a căror rază de competență proprietarii își au domiciliul

sau sediul ori reședința, în cazul persoanelor fizice cu domiciliul în străinătate.

(3) La cererea persoanei juridice, autovehiculul sau remorca se poate înmatricula la autoritatea competentă în raza căreia persoana juridică are reprezentanțe, filiale, sucursale, puncte de lucru ori unități subordonate.

Art. 2. — (1) Proprietarii de vehicule sau mandatarii acestora sunt obligați să solicite înmatricularea ori înregistrarea, după caz, înainte de a le pune în circulație și să solicite radierea lor din evidență, în cazurile prevăzute de lege, potrivit prevederilor prezentului ordin.

(2) În cazul schimbării oricărui date înscrise în certificatul de înmatriculare sau de înregistrare, titularul acestuia este obligat să solicite autorității emitente eliberarea unui nou astfel de document, în termen de cel mult 30 de zile de la data la care a survenit modificarea.

(3) Titularii înmatriculării sau înregistrării unui vehicul sunt obligați să solicite eliberarea unui nou document în locul celui furat, pierdut sau distrus.

Art. 3. — (1) Înmatricularea, înregistrarea și autorizarea provizorie sau pentru probe se efectuează pe numele proprietarului de vehicul.

(2) La cererea scrisă a proprietarului unui vehicul, în certificatul de înmatriculare sau de înregistrare se poate înscrie și o altă persoană decât proprietarul, specificându-se calitatea în care aceasta poate utiliza vehiculul. În cazul în care proprietarul vehiculului este o societate de leasing, în certificatul de înmatriculare sau de înregistrare se menționează și datele de identificare a utilizatorului.

Art. 4. — (1) Înmatricularea, înregistrarea și autorizarea provizorie sau pentru probe a vehiculelor se consideră efectuate de la data înscrierii acestora în registrul național de evidență a vehiculelor înmatriculate, respectiv în evidențele Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Apărării, Serviciului Român de Informații și ale consiliilor locale, în cazul înregistrării.

(2) Odată cu înmatricularea, înregistrarea, autorizarea provizorie sau pentru probe, autoritatea competentă eliberează solicitantului certificatul de înmatriculare sau de înregistrare, autorizația de circulație provizorie ori pentru probe, după caz, împreună cu plăcuțele cu numărul de înmatriculare, de înregistrare, provizoriu ori pentru probe aferent, după caz.

Art. 5. — Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Apărării, Serviciul Român de Informații și consiliile locale își stabilesc reguli proprii de procedură privind înregistrarea și radierea vehiculelor.

CAPITOLUL II

Înmatricularea autovehiculelor și remorcilor

Art. 6. — (1) Înmatricularea se face numai pentru autovehiculele și remorcile omologate, potrivit legii, de către Regia Autonomă „Registrul Auto Român”.

(2) Înmatricularea poate fi permanentă sau, prin excepție, temporară.

(3) Înmatricularea permanentă este continuă, în sensul că de la admiterea în circulație în România și până la scoaterea definitivă din circulație a unui vehicul, acesta este înscris permanent în registrul național al vehiculelor înmatriculate, pe numele proprietarului sau, după caz, al proprietarilor succesivi.

(4) Înmatricularea temporară se realizează în cazul vehiculelor de proveniență străină care beneficiază de regimul vamal de admitere temporară sau pentru vehiculele destinate exportului.

Art. 7. — (1) Înmatricularea permanentă sau înmatricularea temporară se efectuează pe baza următoarelor documente:

a) cererea solicitantului. În cazul înscrierii în certificatul de înmatriculare și a altei persoane care poate folosi vehiculul în virtutea unui drept legal, altul decât cel de proprietate, proprietarul va menționa solicitarea explicită în cerere;

b) fișa de înmatriculare a vehiculului, al cărei model este stabilit conform reglementărilor legale, completată cu datele proprietarului și având viza organului fiscal competent al autorității administrației publice locale. În cazul înscrierii în certificatul de înmatriculare și a altei persoane, se va depune și fișa de înmatriculare completată cu datele acesteia. În cazul înmatriculării temporare pentru export nu este necesară viza organului fiscal competent al autorității administrației publice locale;

c) cartea de identitate a vehiculului, în original și în copie;

d) documentul care atestă dreptul de proprietate al solicitantului asupra autovehiculului sau remorcii, în original și în copie;

e) actul de identitate al solicitantului, în original și în copie. În situația în care în certificatul de înmatriculare urmează a fi înscrisă și o altă persoană, se vor prezenta actul de identitate sau, după caz, documente care să ateste dobândirea personalității juridice, denumirea și sediul, în copie;

f) dovada efectuării inspecției tehnice periodice, în termenul de valabilitate a acesteia, cu excepția autovehiculelor și remorcilor noi;

g) copia documentului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de circulație, în termenul de valabilitate a acesteia;

h) dovada efectuării formalităților vamale de import definitiv sau temporar pentru înmatricularea temporară, în cazul autovehiculelor și al remorcilor dobândite din străinătate, în cazurile prevăzute de lege, în original sau copie legalizată a acesteia;

i) dovada plății taxei de înmatriculare, stabilită potrivit legii;

j) începând cu data de 1 ianuarie 2007, dovada plății taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, stabilită potrivit legii;

k) dovada plății contravalorii certificatului de înmatriculare;

l) dovada plății contravalorii plăcuțelor cu numărul de înmatriculare;

m) certificatul de autenticitate al vehiculului, cu excepția vehiculelor noi, a autovehiculelor destinate competițiilor sportive și a vehiculelor istorice;

n) procura specială, după caz.

(2) Documentele originale prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) se restituie pe loc, după confruntarea copiilor cu acestea. Cartea de identitate a vehiculului se restituie odată cu predarea certificatului de înmatriculare a vehiculului și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare.

(3) În cazul vehiculului de proveniență străină care a mai fost înmatriculat în alt stat și care se înmatriculează pentru prima dată în România, solicitantul trebuie să prezinte, pe lângă documentele prevăzute la alin. (1), și documentele de înmatriculare eliberate de autoritățile străine, în original, precum și plăcuțele cu numărul de înmatriculare.

(4) În cazul existenței unor indicii cu privire la falsificarea documentelor prevăzute la alin. (1) sau (3) ori în absența celor prevăzute la alin. (3), se vor efectua verificări prin intermediul structurilor specializate ale

Ministerului Administrației și Internelor cu competențe în domeniu, la solicitarea serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, în condiții stabilite prin dispoziție a directorului Direcției regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

(5) În cazul absenței documentelor prevăzute la alin. (3), serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor competent va înmatricula un vehicul care provine dintr-un stat membru al Uniunii Europene numai după obținerea confirmării de la acest stat a faptului că solicitantul este îndreptățit să reînmatriculeze vehiculul în România. Procedura de solicitare a confirmării statului membru al Uniunii Europene din care provine vehiculul care urmează a fi înmatriculat în România se stabilește prin dispoziție a directorului Direcției regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

(6) Până la clarificarea situațiilor prevăzute la alin. (4) și (5), solicitantului i se pot atribui succesiv mai multe autorizații de circulație provizorii.

(7) Persoana juridică solicitantă a înmatriculării trebuie să depună la serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor competent, pe lângă documentele prevăzute la alin. (1) și (3), și acte care să ateste dobândirea personalității juridice, denumirea, sediul și reprezentantul legal, în copie.

Art. 8. — (1) Transcrierea transmiterii dreptului de proprietate asupra unui vehicul se efectuează în baza următoarelor documente:

a) cererea noului proprietar. În cazul înscrierii în certificatul de înmatriculare și a altei persoane care poate folosi vehiculul în virtutea unui drept legal, altul decât cel de proprietate, proprietarul va menționa solicitarea explicită în cerere;

b) fișa de înmatriculare a vehiculului, al cărei model este stabilit conform reglementărilor legale, semnată de fostul și noul proprietar, vizată de organele fiscale competente ale autorităților administrației publice locale. În cazul fostului proprietar al vehiculului se poate depune certificatul de atestare fiscală emis de autoritățile administrației publice locale, situație în care nu mai este necesară depunerea fișei de înmatriculare. În cazul înscrierii în certificatul de înmatriculare și a altei persoane, se va depune și fișa de înmatriculare completată cu datele acesteia;

c) cartea de identitate a vehiculului, în original și în copie;

d) documentul care atestă dreptul de proprietate al solicitantului asupra autovehiculului sau remorcii, în original și în copie;

e) actul de identitate al solicitantului, în original și în copie. În situația în care în certificatul de înmatriculare urmează a fi înscrisă și o altă persoană, se va prezenta actul de identitate sau, după caz, documente care să ateste dobândirea personalității juridice, denumirea și sediul, în copie;

f) dovada efectuării inspecției tehnice periodice, în termenul de valabilitate a acesteia;

g) copia documentului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de circulație, în termenul de valabilitate a acesteia;

h) dovada plății taxei de înmatriculare;

i) certificatul de înmatriculare al fostului proprietar, în care acesta a înscris transmiterea dreptului de proprietate;

j) plăcuțele cu numărul de înmatriculare, dacă noul proprietar are domiciliul, reședința sau sediul pe raza altui județ decât al fostului proprietar;

k) dovada plății contravalorii certificatului de înmatriculare;

l) dovada plății contravalorii plăcuțelor cu numărul de înmatriculare, cu excepția cazului în care acestea se păstrează de către noul proprietar;

m) certificatul de autenticitate al vehiculului, cu excepția autovehiculelor destinate competițiilor sportive și a vehiculelor istorice, pentru cazurile stabilite de reglementările în vigoare;

n) procura specială, după caz.

(2) Documentele originale prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) se restituie pe loc, după confruntarea copiilor cu acestea. Cartea de identitate a vehiculului se restituie odată cu predarea certificatului de înmatriculare al vehiculului și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare.

(3) Persoana juridică solicitantă a transcrierii transmiterii dreptului de proprietate asupra unui vehicul trebuie să depună la serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor competent, pe lângă documentele prevăzute la alin. (1), și acte care să ateste dobândirea personalității juridice, denumirea, sediul și reprezentantul legal, în copie.

(4) Transcrierea dreptului de proprietate asupra vehiculului se comunică în termen de 30 de zile, de către autoritatea care a efectuat-o, organului fiscal competent al autorității administrației publice locale.

Art. 9. — (1) Verificarea existenței și a valabilității inspecției tehnice periodice și a încheierii asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule se poate face și pe cale informatică, în condiții stabilite prin protocol încheiat între Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor și Regia Autonomă „Registrul Auto Român”, respectiv Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, caz în care documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. f) și g), precum și la art. 8 alin. (1) lit. f) și g) nu mai sunt necesare.

(2) Serviciile publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor pot încasa toate taxele și tarifele stabilite potrivit legii, aferente operațiunilor de înmatriculare, cu excepția primelor de asigurare, dar numai după încheierea protocoalelor prevăzute de lege.

(3) Societățile abilitate să comercializeze vehicule noi și societățile de leasing care au încheiat protocoale, conform legii, cu Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor pot solicita, pe cale informatică, înmatricularea sau autorizarea provizorie pentru circulație a vehiculelor și depun documentele necesare eliberării certificatelor de înmatriculare sau a autorizațiilor provizorii pentru circulație a vehiculelor și a plăcuțelor aferente simultan cu primirea acestora, verificarea actelor fiind efectuată ulterior.

(4) În cazul transcrierii transmiterii dreptului de proprietate pentru vehiculul al cărui certificat de înmatriculare este model 1997 sau mai vechi, noul certificat de înmatriculare se eliberează doar după efectuarea de verificări în evidențele manuale în care vehiculul a fost înmatriculat.

Art. 10. — (1) Înmatricularea temporară pentru export se realizează pentru o perioadă de maximum 30 de zile, dar care nu poate depăși termenul de valabilitate a asigurării internaționale — carte verde.

(2) Pentru vehiculele aflate în regim vamal de admitere temporară, perioada de înmatriculare temporară nu poate

depăși sfârșitul anului în curs, dacă solicitarea a fost făcută în primele 9 luni ale anului respectiv, ori sfârșitul anului următor, dacă solicitarea a fost făcută în ultimele 3 luni ale anului în curs. Perioada de înmatriculare temporară nu poate depăși termenul limită acordat de autoritatea vamală sau durata dreptului de ședere de care beneficiază cetățenii străini.

(3) Pentru autovehiculele și remorcile care se introduc în România printr-o operațiune de leasing extern sau care sunt de proveniență străină și comercializate în România în sistem leasing, durata de înmatriculare temporară nu poate depăși valabilitatea contractului de leasing și termenul limită stabilit pentru importul temporar.

Art. 11. — (1) Autovehiculele și remorcile aparținând misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și membrilor acestora, precum și altor organizații și persoane străine cu statut diplomatic sau consular, care își desfășoară activitatea în România, se înmatriculează, la cererea celor interesați, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe, pe baza documentelor prevăzute la art. 7, cu excepția taxei de înmatriculare și a dovezii plății taxei asupra mijloacelor de transport/impozitului pe mijloacele de transport, stabilită potrivit legii, dacă, pe bază de reciprocitate, se acordă scutiri pentru acestea.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), înmatricularea se poate realiza și la solicitarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“.

Art. 12. — Termenul în care se soluționează cererile pentru eliberarea certificatelor de înmatriculare nu poate fi mai mare de 20 de zile lucrătoare.

Art. 13. — (1) Eliberarea unui duplicat al certificatului de înmatriculare se efectuează în baza următoarelor documente:

- a) cererea solicitantului;
- b) cartea de identitate a vehiculului;
- c) certificatul de înmatriculare deteriorat, după caz;
- d) dovada plății contravalorii certificatului de înmatriculare;
- e) actul de identitate al solicitantului, în original și în copie.

(2) Documentul original prevăzut la alin. (1) lit. e) se restituie pe loc, după confruntarea copiei cu acesta. Cartea de identitate a vehiculului se restituie odată cu predarea duplicatului certificatului de înmatriculare al vehiculului.

Art. 14. — (1) Eliberarea unui nou certificat de înmatriculare ca urmare a modificării unor date înscrise în acesta se efectuează în baza următoarelor documente:

- a) cererea solicitantului;
- b) cartea de identitate a vehiculului, cu modificările tehnice operate de Regia Autonomă „Registrul Auto Român“;
- c) fișa de înmatriculare a vehiculului, vizată de organul fiscal competent al autorității administrației publice locale, numai în cazul modificărilor care se referă la schimbarea domiciliului sau, după caz, a reședinței, pentru cetățenii străini, ori a sediului în cadrul aceluiași județ sau la schimbarea motorului cu un altul de o capacitate cilindrică diferită;
- d) vechiul certificat de înmatriculare;
- e) dovada plății contravalorii certificatului de înmatriculare;
- f) actul de identitate al solicitantului, în original și în copie.

(2) Documentul original prevăzut la alin. (1) lit. f) se restituie pe loc, după confruntarea copiei cu acesta. Cartea de identitate a vehiculului se restituie odată cu predarea noului certificat de înmatriculare a vehiculului.

(3) În cazul solicitării atribuirii unui alt număr de înmatriculare, se vor depune în plus față de documentele prevăzute la alin. (1) plăcuțele cu numărul de înmatriculare, dovada de plată a contravalorii celor noi și, după caz, a tarifului legal de atribuire a unei combinații preferențiale a numărului de înmatriculare.

(4) În cazul în care proprietarul vehiculului intenționează transferarea dreptului de proprietate asupra acestuia și optează pentru păstrarea combinației numărului de înmatriculare, poate solicita atribuirea unui alt număr de înmatriculare, cu depunerea documentelor prevăzute de alin. (1) și (3), dacă cererea pentru păstrarea acesteia și cererea privind transcrierea transiterii dreptului de proprietate nu sunt depuse concomitent la serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor competent să înmatriculeze vehiculul. Plăcuțele cu numărul de înmatriculare se păstrează de către proprietar, dacă acesta a optat în acest sens.

CAPITOLUL III

Autorizarea provizorie pentru circulația a autovehiculelor și remorcilor

Art. 15. — (1) Până la înmatriculare, serviciile publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor competente potrivit art. 1 alin. (2) autorizează provizoriu circulația autovehiculelor și a remorcilor neînmatriculate, pentru o perioadă ce nu va putea depăși 30 de zile, dar nu mai mult de data la care expiră asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule.

(2) Vehiculului căruia i s-a acordat autorizație de circulație provizorie în condițiile prevăzute la alin. (1) i se pot atribui succesiv, în aceleași condiții, mai multe autorizații provizorii care nu pot cumula mai mult de 90 de zile, cu condiția achitării tuturor taxelor și tarifelor legale necesare înmatriculării, înainte de eliberarea următoarei autorizații.

(3) Perioada de 90 de zile prevăzută la alin. (2) nu se aplică în cazul vehiculelor aflate în situația prevăzută la art. 7 alin. (4) și (5).

(4) Autorizația de circulație provizorie dă dreptul titularului acesteia de a circula numai pe teritoriul României.

Art. 16. — (1) Autorizația de circulație provizorie se eliberează în baza următoarelor documente:

- a) cererea solicitantului;
- b) dovada asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule, în termenul de valabilitate a acesteia;
- c) dovada plății taxei de autorizare provizorie a circulației;
- d) copii ale documentelor care atestă dreptul de proprietate al solicitantului asupra vehiculului;
- e) actul de identitate al solicitantului, în original și în copie, sau, în cazul persoanei juridice, documentele care să ateste dobândirea personalității juridice, denumirea și sediul, în copie;
- f) dovada plății contravalorii plăcuțelor cu număr provizoriu și a garanției de returnare a acestora;
- g) dovada plății contravalorii autorizației de circulație provizorie;
- h) copia declarației vamale pentru vehiculele de proveniență străină pentru care se solicită înmatricularea în România, cu excepția primei autorizări.

(2) Documentul original prevăzut la alin. (1) lit. e) se restituie pe loc, după confruntarea copiei cu acesta.

Art. 17. — (1) Autorizațiile de circulație provizorie pot fi eliberate în alb societăților abilitate să comercializeze vehicule noi sau societăților de leasing care dețin spațiu special amenajat pentru expunerea vehiculelor și au un volum mediu de vânzări de cel puțin 5 vehicule într-un interval de o lună.

(2) Eliberarea autorizațiilor de circulație provizorie prevăzute la alin. (1) se efectuează în baza următoarelor documente:

- a) cererea solicitantului;
- b) copii de pe facturile fiscale de vânzare și jurnalul de vânzări al societății din care să rezulte că aceasta a comercializat un număr de vehicule care să justifice acordarea autorizațiilor de circulație provizorie;
- c) dovada plății taxei de autorizare provizorie a circulației;
- d) documentele care să ateste dobândirea personalității juridice, denumirea, sediul și reprezentantul legal, în copie;
- e) dovada plății contravalorii plăcuțelor cu număr provizoriu și a garanției de returnare a acestora;
- f) dovada plății contravalorii autorizației de circulație provizorie.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) lit. b) se prezintă anual, cu ocazia primei solicitări de eliberare a autorizațiilor de circulație provizorie.

(4) Persoanele juridice vor completa ulterior autorizațiile pe numele propriu sau al clienților, numai pentru vehiculele noi comercializate de acestea. Fiecare autorizație va fi însoțită de asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule.

(5) Societățile abilitate să comercializeze vehicule noi și societățile de leasing vor asigura permanent, la cererea poliției, identificarea operativă a titularilor autorizațiilor de circulație provizorie pe care le-au completat în condițiile alin. (4).

(6) În cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (4) și (5), societățile abilitate să comercializeze vehicule noi și societățile de leasing pierd dreptul de a primi autorizații de circulație provizorie în alb pentru o perioadă de 3 luni de la data constatării.

Art. 18. — Termenul în care se soluționează cererile pentru eliberarea autorizațiilor de circulație provizorie nu poate fi mai mare de 20 de zile lucrătoare.

CAPITOLUL IV

Autorizarea pentru probe a autovehiculelor și remorcilor

Art. 19. — (1) Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor competent potrivit art. 1 alin. (2) autorizează pentru probe autovehiculele și remorcile care:

a) efectuează probe în vederea omologării, precum și autoșasiuri care efectuează deplasări de la unitățile constructoare la cele care le carosează, la solicitarea persoanelor juridice care au ca obiect de activitate fabricarea, asamblarea, carosarea ori încercarea autovehiculelor sau a remorcilor;

b) se comercializează, în vederea efectuării probelor solicitate de clienți, la cererea persoanelor juridice care dețin spațiu special amenajat pentru expunerea vehiculelor și au un volum mediu de vânzări de cel puțin 10 vehicule pe lună în ultimele 6 luni.

(2) Autorizația de circulație pentru probe este valabilă un an de la data eliberării.

(3) Autorizația de circulație pentru probe este valabilă doar pe teritoriul României, pentru cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), și doar pe teritoriul județului sau al

municipiului București, în raza căruia societatea își are sediul, pentru cazul prevăzut la alin. (1) lit. b).

(4) Formularul autorizației de circulație pentru probe este identic cu cel al certificatului de înmatriculare, fiind însoțit de o anexă completată de titularul autorizării, care cuprinde elementele de identificare a vehiculului.

Art. 20. — Autorizația de circulație pentru probe se eliberează în baza următoarelor documente:

- a) cererea solicitantului;
- b) documentele care să ateste dobândirea personalității juridice, denumirea, sediul și reprezentantul legal, în copie;
- c) copii de pe actul constitutiv al societății din care să rezulte ca obiect de activitate fabricarea, asamblarea, carosarea sau încercarea vehiculelor rutiere, precum și o adeverință de la Regia Autonomă „Registrul Auto Român” din care să rezulte că societatea are vehicule în curs de omologare pentru circulație, în cazul vehiculelor supuse încercării în vederea omologării;
- d) copii de pe actul constitutiv al societății din care să rezulte ca obiect de activitate comercializarea vehiculelor rutiere și copii de pe facturile fiscale de vânzare și jurnalul de vânzări al societății, care să ateste un volum mediu de vânzări de cel puțin 10 vehicule pe lună, în ultimele 6 luni, precum și copii de pe actele care atestă deținerea unui spațiu special amenajat pentru expunerea vehiculelor supuse vânzării, în cazul comercianților;
- e) dovada asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule, în termenul de valabilitate a acesteia, pentru fiecare autorizație solicitată;
- f) dovada plății taxei de autorizare a circulației pentru probe;
- g) dovada plății contravalorii plăcuțelor cu număr pentru probe;
- h) dovada plății contravalorii certificatului de înmatriculare.

Art. 21. — (1) Titularii autorizațiilor de circulație pentru probe vor completa la momentul punerii în circulație a unui vehicul cu plăcuțe cu număr pentru probă o anexă care trebuie să cuprindă datele de identificare a vehiculului pe care se montează plăcuțele cu număr pentru probe, astfel: categoria, marca, tipul, masa totală maxim autorizată, numărul de identificare și culoarea. Datele din anexe se înscriu și într-un registru aflat la sediul societății.

(2) Titularii autorizațiilor de circulație pentru probe vor asigura permanent, la cererea poliției, identificarea operativă a vehiculelor care circulă cu număr de probă.

(3) Autovehiculele și remorcile care circulă în baza autorizației de circulație pentru probe nu pot efectua transport comercial de bunuri și persoane.

(4) Autorizația de circulație pentru probe nu poate fi folosită pentru autovehicule și remorci de proveniență străină pentru care nu au fost efectuate formalitățile vamale în România și nici pentru vehicule care nu aparțin titularului autorizației de probe.

(5) În cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (1)–(4), precum și la art. 19 alin. (3), persoanele juridice autorizate în condițiile art. 19 pierd dreptul de a primi autorizații de circulație pentru probe pentru o perioadă de 6 luni de la data constatării.

Art. 22. — Termenul în care se soluționează cererile pentru eliberarea autorizațiilor de circulație pentru probe nu poate fi mai mare de 20 de zile lucrătoare.

CAPITOLUL V

Înregistrarea vehiculelor

Art. 23. — (1) Se înregistrează de către consiliile locale numai mopedele, tractoarele care nu se supun înmatriculării, mașinile și utilajele autopropulsate utilizate în lucrări de construcții, agricole, forestiere, care păstrează caracteristicile de bază ale unui tractor, și troleibuzele omologate, potrivit legii, de către Regia Autonomă „Registrul Auto Român”, precum și tramvaiele, mașinile și utilajele autopropulsate utilizate în lucrări de construcții, agricole, forestiere, care nu păstrează caracteristicile de bază ale unui tractor, și vehiculele cu tracțiune animală.

(2) Înregistrarea vehiculelor în condițiile prevăzute la alin. (1) se realizează de către consiliile locale pe a căror rază teritorială își au domiciliul, reședința ori sediul proprietarii vehiculelor respective.

(3) Procedura de înregistrare și radiere a vehiculelor de către consiliile locale se stabilește prin hotărâre a consiliului local, cu avizul consultativ al Direcției regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

(4) Autovehiculele, remorcile, mopedele, tractoarele care nu se supun înmatriculării, mașinile și utilajele autopropulsate utilizate în lucrări de construcții, agricole, forestiere, care păstrează caracteristicile de bază ale unui tractor, din dotarea Ministerului Apărării, Ministerului Administrației și Internelor, precum și a Serviciului Român de Informații se înregistrează la aceste instituții numai dacă au fost omologate, potrivit legii, de Regia Autonomă „Registrul Auto Român” și pot, după caz, să fie înmatriculate, în condițiile legii.

(5) Procedura de înregistrare și radiere a vehiculelor din dotarea instituțiilor prevăzute la alin. (4) se stabilește prin ordin al conducătorului instituției respective, care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

a) structura din cadrul instituției care efectuează înregistrarea;

b) documentele pe baza cărora se efectuează înregistrarea, respectiv radierea;

c) situațiile și condițiile în care se eliberează, pentru un vehicul înregistrat, un nou certificat de înregistrare, respectiv un nou set de plăcuțe cu număr de înregistrare.

(6) Odată cu înregistrarea vehiculelor, autoritățile competente trebuie să elibereze un certificat de înregistrare, precum și plăcuțele cu număr de înregistrare.

CAPITOLUL VI

Radierea din circulație a vehiculelor

Art. 24. — (1) Proprietarii de vehicule înmatriculate sau înregistrate pot solicita radierea din circulație, dacă fac dovada depozitării acestora într-un spațiu adecvat, deținut în condițiile legii.

(2) Proprietarii de vehicule înmatriculate sau înregistrate sunt obligați să solicite radierea din circulație în termen de 30 de zile de la data:

a) când vehiculul a fost dezmembrat, casat sau predat unei unități specializate, în vederea dezmembrării;

b) scoaterii definitive din România a vehiculului;

c) declarării furtului vehiculului;

d) trecerii vehiculului înregistrat în proprietatea altei persoane.

(3) Vehiculul declarat, prin dispoziție a autorității administrației publice locale, fără stăpân ori abandonat se

radiază din oficiu în termen de 30 de zile de la primirea dispoziției respective.

(4) Vehiculul pentru care poliția rutieră a dispus radierea din circulație, potrivit legii, se radiază de la data comunicării măsurii.

(5) Radierea se comunică în termen de 30 de zile, de către autoritatea care a efectuat-o, organului fiscal competent al autorității administrației publice locale.

Art. 25. — (1) Radierea se face pe baza depunerii certificatului de înmatriculare sau de înregistrare și a plăcuțelor cu număr de înmatriculare ori de înregistrare, după caz, a cărții de identitate a vehiculului (doar pentru vehiculele înmatriculate după 1 iulie 1993), a fișei de înmatriculare cu viza organului fiscal competent al autorității administrației publice locale, stabilită potrivit legii, ori a certificatului de atestare fiscală, precum și a documentelor care atestă faptul că a intervenit una dintre situațiile prevăzute la art. 24 alin. (1)–(4).

(2) În cazul vehiculelor înmatriculate anterior datei de 1 iulie 1993, care dețin certificate de înmatriculare și numere de înmatriculare modele vechi sau care au o vechime de fabricație mai mare de 30 de ani, radierea se poate efectua în baza unei declarații pe propria răspundere a titularului înmatriculării ori a moștenitorilor legali ai acestuia, care să ateste că vehiculul a fost dezmembrat sau retras definitiv din circulație și nu mai circulă pe drumurile publice.

CAPITOLUL VII

Numerale de înmatriculare, de înregistrare, provizorii și pentru probe

Art. 26. — (1) Indicativele județelor și al municipiului București, alcătuirea numerelor de ordine, formele, dimensiunile, culorile fondului plăcuțelor și ale înscrisurilor aplicate, precum și condițiile de calitate pentru plăcuțele cu număr de înmatriculare, provizoriu sau pentru probe, după caz, sunt stabilite prin standard de stat, potrivit legii.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), alcătuirea numerelor de ordine poate fi modificată cu aprobarea ministrului administrației și internelor.

Art. 27. — (1) În cazul transcrierii transmierei dreptului de proprietate, plăcuțele cu numărul de înmatriculare trec automat pe numele noului proprietar, dacă acesta are domiciliul, reședința sau sediul în același județ ori municipiu, în cazul municipiului București, cu fostul proprietar și dacă fostul proprietar nu a optat pentru păstrarea combinației numărului de înmatriculare respectiv, iar combinația numărului de înmatriculare nu este restricționată, potrivit prevederilor legale.

(2) Solicitantul înmatriculării permanente sau persoana care solicită transcrierea dreptului de proprietate asupra unui vehicul în România poate opta pentru o combinație preferențială a numărului de înmatriculare, dacă aceasta este disponibilă, cu plata contravalorii tarifului legal.

(3) În cazul în care noul proprietar are domiciliul, reședința ori sediul în alt județ decât fostul proprietar, acesta poate primi o combinație la rând a numărului de înmatriculare sau poate opta pentru o combinație preferențială, dacă aceasta este disponibilă, cu plata contravalorii tarifului legal.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 28. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, nu se mai efectuează serviciile de rezervare a unei combinații a numărului de înmatriculare. Persoanele care au achitat anterior contravaloarea tarifului de rezervare a unui număr de înmatriculare beneficiază în

continuare de serviciile achitate, dar nu mai mult de un an de la achitarea acestora.

Art. 29. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data intrării în vigoare a Legii nr. 49/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 13 noiembrie 2006.
Nr. 1.501.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**pentru aprobarea Regulamentului privind concediul de odihnă
și alte concedii ale asistenților judiciari**

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
ținând seama de prevederile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin, dispozițiile referitoare la asistenții judiciari prevăzute în Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale personalului din Ministerul Justiției, de la instanțele judecătorești, Institutul Național al Magistraturii, Centrul de

Pregătire și Perfecționare a Grefierilor și a Celuilalt Personal Auxiliar de Specialitate, Institutul Național de Criminologie și Institutul Național de Expertize Criminalistice se abrogă.

Art. 3. — Conducerile instanțelor judecătorești vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Monica Luisa Macovei

București, 27 octombrie 2006.
Nr. 2.430/C.

ANEXĂ

REGULAMENT**privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari**CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — Asistenții judiciari au dreptul la concediu de odihnă plătit, concedii de studii de specialitate, concedii fără plată, concedii medicale, precum și alte concedii, potrivit legii.

CAPITOLUL II
Concediul de odihnă

Art. 2. — Asistenții judiciari au dreptul la un concediu de odihnă anual, plătit, de 35 de zile lucrătoare.

Art. 3. — (1) Durata efectivă a concediului de odihnă se stabilește proporțional cu activitatea prestată într-un an calendaristic.

(2) Pentru asistenții judiciari încadrați în timpul anului, durata concediului de odihnă se stabilește proporțional cu perioada lucrată de la data încadrării până la sfârșitul anului calendaristic.

Art. 4. — (1) Concediul de odihnă se efectuează în fiecare an calendaristic.

(2) Efectuarea concediului de odihnă în anul următor este permisă numai în situațiile prevăzute de prezentul regulament.

(3) Concediul de odihnă poate fi fracționat, la cererea asistentului judiciar, cu condiția ca una dintre fracțiuni să fie de cel puțin 15 zile lucrătoare de concediu neîntrerupt.

Art. 5. — (1) Conducerile instanțelor judecătorești în cadrul cărora își desfășoară activitatea asistenții judiciari au obligația să asigure efectuarea concediului de odihnă de către toți asistenții judiciari, în cursul anului calendaristic în care s-a născut dreptul la concediu.

(2) Concediul de odihnă se efectuează, de regulă, în perioada vacanței judecătorești. Pentru motive temeinic justificate, conducerea instanței poate aproba efectuarea concediului de odihnă în altă perioadă decât cea a vacanței judecătorești.

Art. 6. — (1) Programarea concediilor de odihnă se face la sfârșitul anului, pentru anul următor, de către conducerile instanțelor judecătorești, cu consultarea asistenților judiciari.

(2) Programarea se face în așa fel încât să se asigure desfășurarea în bune condiții a activității instanței.

Art. 7. — (1) Pentru perioada concediului de odihnă, asistenții judiciari au dreptul la o indemnizație de concediu care nu poate fi mai mică decât valoarea totală a drepturilor salariale convenite pentru perioada respectivă.

(2) Indemnizația de concediu se stabilește în raport cu numărul de zile de concediu înmulțite cu media zilnică a indemnizației de încadrare brute lunare, precum și a sporurilor cu caracter permanent, luate împreună, corespunzătoare fiecărei luni calendaristice în care se efectuează zilele de concediu de odihnă.

(3) Media zilnică a veniturilor prevăzute la alin. (1) se stabilește în raport cu numărul zilelor lucrătoare din fiecare lună în care se efectuează zilele de concediu.

(4) Indemnizația de concediu de odihnă se plătește cu cel puțin 5 zile înaintea plecării în concediu.

Art. 8. — (1) Dacă asistentul judiciar nu a putut efectua concediul de odihnă, total sau parțial, în anul calendaristic în care s-a născut dreptul la concediu, datorită unor situații obiective pentru care există o temeinică justificare, îl poate efectua în cursul anului următor, pe baza programării aprobate de președintele instanței. În această situație, drepturile de concediu se suportă din fondurile aferente anului în care se efectuează concediul de odihnă.

(2) Compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat este permisă numai în cazul încetării activității asistentului judiciar, în cadrul instanțelor judecătorești.

(3) Compensarea se calculează pe baza numărului de zile de concediu neefectuat și a mediei zilnice a indemnizației de încadrare, precum și a sporurilor cu caracter permanent, luate împreună, corespunzătoare lunii calendaristice în care activitatea asistentului judiciar, în cadrul instanțelor judecătorești, încetează.

(4) În cazul decesului asistentului judiciar, suma reprezentând compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat se va acorda membrilor de familie, conform legii.

Art. 9. — (1) Concediul de odihnă poate fi întrerupt, la cererea asistentului judiciar, pentru motive obiective, precum și în cazul în care asistentul judiciar este rechemat, în scris, de către conducerea instanței, numai în caz de forță majoră sau pentru nevoi de servicii urgente, care fac necesară prezența asistentului judiciar. În situația rechemării, asistentul judiciar are dreptul la rambursarea cheltuielilor de transport și a cheltuielilor legate de efectuarea concediului în altă localitate, egale cu sumele cheltuite pentru prestația de care nu a mai putut beneficia.

(2) În cazul întreruperii concediului, asistenții judiciari au dreptul să efectueze restul zilelor de concediu după ce au

încetat situațiile respective sau, dacă acest lucru nu mai este posibil, la data stabilită printr-o nouă programare, în cadrul aceluiași an calendaristic.

Art. 10. — (1) În cazul în care concediul de odihnă este întrerupt, indemnizația nu se restituie. În această situație se va proceda la regularizarea plăților în raport cu indemnizația de concediu aferentă zilelor de concediu neefectuat și cu drepturile salariale convenite asistentului judiciar, pentru perioada lucrată după întreruperea concediului, sau cu drepturile convenite pe această perioadă, după caz, potrivit legii.

(2) La data programată pentru efectuarea părții restante a concediului de odihnă, se acordă asistentului judiciar indemnizația de concediu convenită pentru această parte, în condițiile prezentului regulament.

Art. 11. — (1) Concediul de odihnă convenit asistenților judiciari detașați la alte instanțe judecătorești se acordă de către instanțele la care aceștia sunt detașați.

(2) Asistenții judiciari detașați au dreptul la rambursarea cheltuielilor de transport dus și întors din localitatea unde sunt detașați în localitatea unde se află instanța la care sunt încadrați, în situația în care concediul se efectuează în timpul detașării.

Art. 12. — Concediul de odihnă neacordat asistenților judiciari transferați de către instanța de la care s-a efectuat transferul se va acorda acestora de instanța la care au fost transferați, iar indemnizația de concediu va fi suportată de către cele două instanțe, proporțional cu timpul lucrat la fiecare dintre acestea în cursul anului calendaristic respectiv. În același mod se va proceda și în cazul în care concediul de odihnă a fost efectuat înainte de transfer.

Art. 13. — În situația în care, după ce asistentul judiciar a efectuat concediul de odihnă, activitatea sa în cadrul instanțelor judecătorești a încetat din motive imputabile, acesta este obligat să restituie partea din indemnizația de concediu de odihnă corespunzătoare perioadei nelucrate din anul pentru care i s-a acordat acel concediu.

Art. 14. — (1) Asistenții judiciari care nu au desfășurat activitate întregul an calendaristic nu au dreptul la concediu de odihnă pentru acel an.

(2) În cazul în care perioadele de concedii medicale și de concediu fără plată însumate au fost de 12 luni sau mai mari și s-au întins pe 2 sau mai mulți ani calendaristici consecutivi, asistenții judiciari au dreptul la un singur concediu de odihnă, acordat în anul reîncepterii activității.

Art. 15. — Dreptul la concediu de odihnă anual nu poate forma obiectul vreunei cesiuni, renunțări sau limitări.

CAPITOLUL III

Acordarea de zile libere plătite pentru evenimente familiale deosebite

Art. 16. — Asistenții judiciari au dreptul la zile libere plătite care nu se includ în durata concediului de odihnă, în cazul unor evenimente familiale deosebite, precum:

a) căsătoria asistentului judiciar	— 5 zile;
b) nașterea sau căsătoria unui copil	— 3 zile;
c) decesul soțului sau al unei rude a asistentului judiciar, până la gradul al II-lea inclusiv	— 3 zile.

CAPITOLUL IV

Concediul fără plată

Art. 17. — (1) Pentru rezolvarea unor situații personale deosebite, asistenții judiciari au dreptul la concedii fără

plată, a căror durată însumată nu poate depăși 90 de zile lucrătoare anual.

(2) În mod excepțional, concediul fără plată poate fi acordat pe o durată mai mare de 90 de zile, stabilită prin acordul părților.

(3) Asistenții judiciari au dreptul la concedii fără plată fără limita prevăzută la alin. (1), în următoarele situații:

a) pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de peste 3 ani, în perioada indicată în certificatul medical;

b) pentru însoțirea soțului sau, după caz, a soției ori a unei rude apropiate, respectiv copil, soră, frate, părinte, pe timpul cât aceștia se află la tratament în străinătate, cu avizul Ministerului Sănătății.

Art. 18. — Pe durata concediilor fără plată, persoana în cauză își păstrează calitatea de asistent judiciar.

CAPITOLUL V

Concediul pentru formare profesională

Art. 19. — Asistenții judiciari au dreptul la concedii pentru formare profesională, cu sau fără plată.

Art. 20. — (1) Concediile fără plată pentru formare profesională se acordă, la solicitarea asistentului judiciar, pe perioada formării profesionale pe care asistentul judiciar o urmează din inițiativa sa.

(2) Conducerea instanței poate respinge solicitarea asistentului judiciar numai dacă absența acestuia ar prejudicia grav desfășurarea activității instanței.

Art. 21. — (1) În cazul în care, în cursul unui an calendaristic, nu a fost asigurată participarea la o formare profesională pe cheltuiala instanței, asistentul judiciar are dreptul la un concediu pentru formare profesională plătit, de până la 10 zile lucrătoare.

(2) Durata concediului pentru formare profesională plătit se aprobă de conducerea instanței, în funcție de durata cursurilor sau specializărilor urmate de asistentul judiciar.

Art. 22. — Durata concediului pentru formare profesională nu poate fi dedusă din durata concediului de odihnă anual și este asimilată unei perioade de muncă efectivă în ceea ce privește drepturile cuvenite asistentului judiciar, altele decât salariul.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 23. — Efectuarea concediilor de odihnă, a concediilor pentru formare profesională, a concediilor fără plată, precum și acordarea zilelor libere plătite pentru evenimente familiale deosebite se aprobă de conducerea instanțelor judecătorești în cadrul cărora își desfășoară activitatea asistenții judiciari.

Art. 24. — Evidența efectuării concediilor prevăzute în prezentul regulament se va ține de prim-grefierii instanțelor judecătorești.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT

privind standardele de cunoaștere a clientelei instituțiilor financiare nebancale

Având în vedere prevederile art. 34 alin. (1) din titlul I al Ordonanței Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006,

în temeiul prevederilor art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, ale art. 72 din Ordonanța Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006, precum și ale art. 9 alin. (6) și (7) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul regulament se aplică instituțiilor financiare nebancale persoane juridice române și sucursalelor din România ale instituțiilor financiare nebancale străine, înscrise în Registrul special ținut de Banca Națională a României, denumite în continuare *instituții financiare nebancale*, și reprezintă un cadru general pentru elaborarea de către acestea a politicilor și procedurilor proprii de cunoaștere a clientelei, în scopul combaterii spălării banilor și finanțării terorismului.

Art. 2. — (1) În înțelesul prezentului regulament, termenii și expresiile utilizate au semnificațiile prevăzute în Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea

spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru scopul prezentului regulament, termenul *client* va fi înțeles în cel mai larg sens, astfel încât să includă, fără a fi limitativ:

a) orice persoană fizică, persoană juridică ori entitate fără personalitate juridică ce beneficiază de un serviciu sau de un produs oferit de o instituție financiară nebancale în desfășurarea activităților de creditare prevăzute la art. 7 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006;

b) orice persoană împuternicită să acționeze în numele unui client al instituției financiare nebancale.

CAPITOLUL II

Programe de cunoaștere a clientelei

SECȚIUNEA 1

Elemente generale

Art. 3. — Fiecare instituție financiară nebanară va elabora un program propriu de cunoaștere a clientelei, constând în politici și proceduri de cunoaștere a clientelei, care să corespundă naturii, mărimii, complexității și întinderii activității sale și să fie adaptat la gradul de risc asociat categoriilor de clienți pentru care aceasta prestează servicii financiare.

Art. 4. — Programele de cunoaștere a clientelei trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

- a) o politică de acceptare a clientului;
- b) proceduri de identificare a clientului și de încadrare a acestuia în categoria de clientelă corespunzătoare;
- c) modalități de întocmire și de păstrare a evidențelor corespunzătoare;
- d) modalități de detectare a tranzacțiilor suspecte și procedura de raportare a acestora;
- e) proceduri și sisteme de verificare a modului de implementare a programelor elaborate și de evaluare a eficienței acestora;
- f) programe de pregătire a personalului în domeniul cunoașterii clientelei.

Art. 5. — Programele de cunoaștere a clientelei trebuie să fie elaborate în formă scrisă, să fie aprobate de organele competente conform prevederilor actelor constitutive și să fie cunoscute de întregul personal implicat. Programele de cunoaștere a clientelei trebuie să fie reanalizate periodic în vederea actualizării lor.

SECȚIUNEA a 2-a

Politică de acceptare a clientelei

Art. 6. — Instituțiile financiare nebanare trebuie să elaboreze politici clare de acceptare a clientului, prin care să se stabilească cel puțin categoriile de clientelă pe care își propun să le atragă, procedurile graduale de acceptare a clientelei, stabilite în funcție de riscul asociat diferitelor categorii de clienți și care să includă și o descriere a categoriilor de clienți cu un grad de risc potențial mai ridicat decât nivelul mediu acceptat de către instituția financiară nebanară.

SECȚIUNEA a 3-a

Identificarea clientului**3.1. Principii generale**

Art. 7. — Instituțiile financiare nebanare trebuie să stabilească o procedură sistematizată pentru verificarea identității noilor clienți și a persoanelor care acționează în numele acestora și să nu intre în relații de afaceri până când identitatea noului client nu este verificată în mod corespunzător.

Art. 8. — Instituțiile financiare nebanare trebuie să obțină toate informațiile necesare pentru a stabili identitatea fiecărui nou client, scopul și natura preconizată a serviciilor ce urmează să fie prestate pentru respectivul client. Volumul și natura informațiilor solicitate vor fi în funcție de tipul potențialului client — persoană fizică, societate

comercială — și de volumul preconizat al operațiunilor ce urmează să fie derulate în relația cu acesta.

3.2. Cerințe generale de identificare

Art. 9. — (1) Instituțiile financiare nebanare vor stabili identitatea clientului pe baza unui document oficial și vor înregistra în evidențe corespunzătoare identitatea clienților lor.

(2) Instituțiile financiare nebanare vor acorda o atenție specială cazurilor clienților care nu se prezintă personal la sediul acestora.

Art. 10. — (1) Pentru stabilirea identității clientului, instituțiile financiare nebanare vor putea utiliza orice documente, date sau informații provenind din surse de încredere și vor depune diligențele necesare pentru verificarea informațiilor furnizate de client. Verificarea se poate realiza prin observarea directă a locației la adresa indicată, prin schimb de corespondență și/sau accesarea numărului de telefon furnizat de client, compararea informațiilor furnizate de client cu cele înscrise pe facturile remise la plată sau prin orice altă metodă.

(2) Instituțiile financiare nebanare vor urmări ca documentele pe baza cărora se verifică identitatea clienților să fie din categoria celor mai greu de falsificat sau de obținut pe cale ilicită sub un nume fals, cum sunt documentele originale de identitate, emise de o autoritate oficială, care să includă o fotografie a titularului, eventual o descriere a persoanei și semnătura acesteia, precum cărțile de identitate sau pașapoartele.

Art. 11. — (1) În cazul clienților persoane fizice, instituțiile financiare nebanare trebuie să solicite și să obțină cel puțin următoarele informații:

- a) numele și prenumele și, după caz, pseudonimul;
- b) adresa domiciliului și/sau reședinței;
- c) data și locul nașterii;

d) codul numeric personal sau, după caz, un alt element unic de identificare similar;

e) numele/denumirea angajatorului sau natura activității proprii.

(2) În vederea încadrării corespunzătoare în categoriile de clienți stabilite și pentru asigurarea îndeplinirii în mod corespunzător a obligațiilor de raportare ce le revin potrivit legislației în vigoare, instituțiile financiare nebanare pot solicita informații suplimentare care se vor referi la naționalitate sau la țara de origine a clientului, poziția publică sau politică deținută și altele.

Art. 12. — (1) Identificarea clienților persoane juridice sau entități fără personalitate juridică se realizează prin obținerea, de la client sau de la un registru public ori din ambele surse, a documentelor care au stat la baza înmatriculării ori înregistrării acestora și a unui extras la zi din acel registru; în cazul absenței unei cerințe de înregistrare, identificarea se va realiza pe baza documentelor de constituire, inclusiv a autorizațiilor de funcționare și/sau a rapoartelor de audit.

(2) Procedura de identificare a clientului va consta cel puțin în:

a) verificarea existenței legale a entității, respectiv dacă aceasta este înregistrată în registrul comerțului sau, după caz, într-un alt registru public, și obținerea de informații privind denumirea, forma juridică, adresa sediului social, tipul și natura activității desfășurate, identitatea

administratorilor/directorilor și prevederile care reglementează puterile acestora de angajare a entității;

b) verificarea oricărei persoane care susține că acționează în numele clientului, pentru a se stabili că aceasta este autorizată/împuternicită în acest sens, și identificarea persoanei în cauză.

Art. 13. — (1) În scopul asigurării unei cât mai bune cunoașteri a clientului, instituțiile financiare nebancale pot solicita informații suplimentare referitoare la situația financiară și structura acționariatului entității respective.

(2) Pentru verificarea unor informații furnizate de client, instituțiile financiare nebancale pot solicita confirmarea acestora de către terțe persoane.

Art. 14. — Instituțiile financiare nebancale trebuie să întocmească și să păstreze evidențe adecvate privind identitatea clienților, care să cuprindă copii de pe documentele de identificare și/sau de pe alte documente, care să furnizeze cel puțin informațiile prevăzute la art. 11 alin. (1) sau, după caz, la art. 12 alin. (2), măsurile întreprinse în scopul verificării realității informațiilor, analizele și evaluările legate de identificarea clientului respectiv.

3.3. Cerințe specifice de identificare

Art. 15. — (1) Instituțiile financiare nebancale trebuie să ia măsurile necesare pentru a obține informații cu privire la identitatea persoanelor care beneficiază în realitate de serviciile acestora.

(2) Dacă există suspiciunea că un client nu este și beneficiarul real al serviciului ori dacă este cert că acesta nu acționează în nume sau în interes propriu, instituțiile financiare nebancale trebuie să manifeste diligența necesară pentru stabilirea identității beneficiarului real. În acest sens ele vor solicita clientului să completeze o declarație pe propria răspundere, conform formularului prevăzut în anexa la prezentul regulament, prin care acesta să facă cunoscută identitatea beneficiarului real.

Art. 16. — Formularul de declarație menționat la art. 15 alin. (2) poate fi întocmit de către instituțiile financiare nebancale într-o formă agreată de acestea, care să corespundă propriilor cerințe, și poate fi redactat în una sau în mai multe limbi de circulație internațională, dar trebuie să includă cel puțin textul cuprins în formularul prevăzut în anexa la prezentul regulament.

Art. 17. — Instituțiile financiare nebancale trebuie să manifeste suspiciune cu privire la identitatea beneficiarului real în situații cum ar fi:

a) persoana împuternicită de client să îl reprezinte nu are, în mod evident, relații cu acesta;

b) valoarea fondurilor rambursate anticipat de un client este disproporționată în raport cu situația financiară a acestuia, cunoscută de instituția financiară nebancale;

c) instituția financiară nebancale observă aspecte neobișnuite pe parcursul derulării relațiilor sale cu un client.

Art. 18. — Instituția financiară nebancale trebuie să solicite clientului completarea declarației prevăzute la art. 15 alin. (2), referitoare la identitatea beneficiarului real, și în următoarele cazuri:

a) operațiuni cu numerar a căror valoare depășește 10.000 euro în echivalent lei;

b) în cazurile în care instituția financiară nebancale intră în relații cu clienții prin corespondență sau prin altă modalitate care nu implică prezența clientului.

Art. 19. — Dacă, după completarea declarației prevăzute la art. 15 alin. (2), suspiciunile privind informațiile furnizate de către client persistă și nu pot fi înlăturate prin clarificări suplimentare, instituția financiară nebancale va refuza să intre în relații cu clientul respectiv sau să efectueze operațiunea solicitată.

Art. 20. — (1) În cazul acceptării unui nou client pe baza datelor de identificare furnizate de instituții de credit, de alte instituții financiare nebancale sau de o terță parte, care intermediază contactul clientului cu instituția financiară nebancale, aceasta trebuie să se asigure de calitatea procedurilor de identificare aplicate de intermediar. La evaluarea calității procedurilor se vor avea în vedere următoarele cerințe:

a) asigurarea că procedurile intermediarului sunt conforme cu standardele minime referitoare la cunoașterea clienței și cel puțin la fel de riguroase ca cele implementate de instituția financiară nebancale;

b) încheierea unei înțelegeri cu intermediarul, prin care să i se permită instituției financiare nebancale să verifice procedurile urmate de acesta pentru cunoașterea clienței;

c) obligativitatea transmiterii către instituția financiară nebancale a tuturor informațiilor și a documentelor de identificare obținute de intermediar în cadrul procedurilor proprii de identificare.

(2) Responsabilitatea ultimă pentru cunoașterea clienței revine întotdeauna instituției financiare nebancale.

Art. 21. — (1) Instituțiile financiare nebancale au obligația să aplice și clienților cu care au început relații prin corespondență sau prin intermediul mijloacelor moderne de telecomunicații — telefon, e-mail, internet — procedurile de identificare și standardele de monitorizare prevăzute în prezentul regulament.

(2) În cazul acestei categorii de clienți, instituțiile financiare nebancale trebuie să verifice realitatea adresei și a numărului de telefon prin metodele indicate la art. 10 alin. (1). Cu ocazia primei vizite a clientului la instituția financiară nebancale, aceasta va solicita documentele corespunzătoare pentru identificarea clientului.

(3) În vederea realizării unei cât mai bune cunoașteri a acestei categorii de clienți, instituțiile financiare nebancale pot lua anumite măsuri, cum ar fi:

a) certificarea documentației transmise instituției financiare nebancale, inclusiv a specimenului de semnătură, în special în cazul clienților nerezidenți, de către un intermediar de încredere;

b) solicitarea unor documente suplimentare;

c) acceptarea clientului ca urmare a introducerii acestuia de către un intermediar care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 20.

SECȚIUNEA a 4-a

Monitorizarea clienței

Art. 22. — Monitorizarea clienței se realizează cel puțin prin următoarele activități: actualizarea permanentă a evidențelor privind identitatea clienților, reevaluarea periodică a calității procedurilor de identificare aplicate de intermediari și monitorizarea tranzacțiilor în vederea determinării și raportării tranzacțiilor suspecte în conformitate cu procedurile interne ale instituției financiare nebancale.

Art. 23. — (1) Instituțiile financiare nebancale trebuie să asigure o revizuire periodică a informațiilor deținute cu privire la client și să realizeze o actualizare permanentă a evidențelor întocmite la începutul relației; în funcție de evoluția relației cu fiecare client, instituțiile financiare nebancale vor proceda la reîncadrarea acestora în categoriile de clientelă corespunzătoare.

(2) Schimbările ulterioare în informațiile furnizate vor fi verificate și înregistrate în mod corespunzător.

(3) Dacă apar în mod frecvent schimbări substanțiale în structura unui client persoană juridică sau a unei entități fără personalitate juridică, instituția financiară nebancale trebuie să realizeze verificări suplimentare.

(4) Revizuirea poate avea loc atunci când se derulează o tranzacție semnificativă, când cerințele referitoare la documentația necesară pentru fiecare client se modifică în mod semnificativ sau când există o modificare importantă în modul de operare a clientului.

(5) În situațiile în care există lipsuri în informațiile deținute despre un client existent ori când există indicii sau instituția financiară nebancale suspectează că informațiile furnizate nu corespund realității, aceasta trebuie să ia măsurile necesare pentru ca toate informațiile relevante să fie obținute cât mai curând posibil.

(6) În situația în care nu pot fi obținute informațiile solicitate sau în cazul în care se constată ulterior că informațiile furnizate de client nu corespund realității, instituția financiară nebancale va depune diligențele necesare pentru încheierea relațiilor cu clientul respectiv și, după caz, va raporta despre aceasta autorităților competente.

Art. 24. — (1) Instituțiile financiare nebancale trebuie să asigure monitorizarea activității clientului prin urmărirea tranzacțiilor efectuate de acesta la oricare dintre unitățile teritoriale ale instituției financiare nebancale prin care se derulează operațiunile.

(2) Programul de cunoaștere a clientelei trebuie să prevadă un nivel de monitorizare a tranzacțiilor derulate corelat cu gradul de risc asociat diferitelor categorii de clienți.

Art. 25. — În vederea asigurării unei monitorizări eficiente a tranzacțiilor, instituțiile financiare nebancale trebuie să poată identifica tranzacțiile care ies din tiparele obișnuite ale operațiunilor derulate de fiecare client.

Art. 26. — (1) Programul de cunoaștere a clientelei trebuie să prevadă un sistem de determinare a tranzacțiilor suspecte și o procedură de raportare a acestora persoanelor desemnate potrivit art. 14 din Legea nr. 656/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și autorităților competente. Instituția financiară nebancale trebuie să se concentreze asupra tipurilor de tranzacții care nu se încadrează în tiparele obișnuite și să izoleze tranzacțiile care prezintă factori de risc ce necesită o evaluare ulterioară.

(2) Circumstanțele și scopul unor tranzacții de tipul celor prevăzute la alin. (1) trebuie să fie examinate fără întârziere, inclusiv pe baza unor documente suplimentare solicitate clientului pentru justificarea tranzacției, constatările trebuind să fie consemnate în scris și să fie disponibile pentru verificările ulterioare.

Art. 27. — Pentru categoria clienților cu un risc potențial mai ridicat este necesar să se monitorizeze majoritatea

sau, după caz, toate tranzacțiile derulate de aceștia. La stabilirea persoanelor care se încadrează în această categorie se vor lua în considerare:

- a) tipul clientului — persoană fizică, persoană juridică;
- b) țara de origine;
- c) poziția publică sau poziția importantă deținută;
- d) specificul activității desfășurate de client;
- e) alți indicatori de risc.

Art. 28. — Pentru clienții cu un risc potențial mai ridicat, instituțiile financiare nebancale trebuie:

a) să dispună de sisteme adecvate de gestiune a informației care să furnizeze personalului de conducere și de audit intern informații în timp util, necesare pentru identificarea, analizarea și monitorizarea efectivă a acestor tranzacții; sistemele implementate trebuie să evidențieze cel puțin lipsa sau insuficiența documentației corespunzătoare, tranzacțiile neobișnuite derulate de client și situația agregată a tuturor relațiilor clientului cu instituția financiară nebancale;

b) să acorde atenție sporită informațiilor provenite de la terțe părți în legătură cu aceste persoane;

c) să aprobe la nivelul organelor competente, conform prevederilor actelor constitutive, tranzacțiile de mare valoare ale acestor clienți.

Art. 29. — Instituția financiară nebancale va putea refuza efectuarea operațiunilor considerate suspecte sau care nu pot fi justificate corespunzător.

Art. 30. — În afara obligației de a raporta autorităților competente operațiunile efectuate în cazul cărora suspectează că fondurile provin din, au legătură cu sau urmează să fie utilizate în scopul săvârșirii de infracțiuni, instituțiile financiare nebancale vor raporta operațiunile suspecte și Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere, în situația în care aceste operațiuni pot afecta în mod semnificativ reputația instituției financiare nebancale. Raportarea către Banca Națională a României va cuprinde elemente de identificare a clientului, sumele implicate în operațiune, justificarea operațiunii oferită de client, motivele pentru care operațiunea solicitată este considerată suspectă și orice alte informații considerate relevante de către instituția financiară nebancale.

SECȚIUNEA a 5-a

Managementul riscului

Art. 31. — Fiecare instituție financiară nebancale trebuie să își stabilească politici și proceduri corespunzătoare pentru asigurarea implementării unui program eficient de cunoaștere a clientelei. În acest sens, prin reglementările interne, trebuie să se asigure cel puțin:

- a) separarea responsabilităților;
- b) supravegherea periodică a gestiunii informației, a sistemelor și controlului acestora;
- c) o strategie de pregătire a personalului în domeniul standardelor de cunoaștere a clientelei și al programelor proprii elaborate pe baza acestora.

Art. 32. — Instituțiile financiare nebancale trebuie să stabilească în mod explicit responsabilitățile prin reglementări interne, astfel încât să se asigure că politicile și procedurile sunt aplicate în mod eficient. Procedura de raportare a tranzacțiilor suspecte trebuie să fie clar stabilită, în formă scrisă, și adusă la cunoștință întregului personal.

Art. 33. — (1) Procedurile de audit intern ale instituției financiare nebankare trebuie să cuprindă o evaluare independentă a politicilor și procedurilor proprii privind cunoașterea clienței, inclusiv din punctul de vedere al conformării la cerințele legii și ale altor reglementări aplicabile.

(2) Prin auditul intern trebuie să se evalueze periodic eficiența procedurilor și politicilor stabilite, inclusiv nivelul de pregătire a personalului, să se facă propuneri pentru înlăturarea deficiențelor constatate și să se urmărească modul de punere în aplicare a propunerilor formulate.

(3) Responsabilitățile personalului însărcinat cu exercitarea auditului intern trebuie să includă monitorizarea permanentă a performanțelor personalului, testând prin sondaj respectarea conformității cu normele interne și revizuirea rapoartelor privind cazurile excepționale, în vederea atenționării conducerii instituției financiare nebankare în cazul în care se consideră că procedurile stabilite privind cunoașterea clienței nu sunt respectate.

(4) Conducerea instituției financiare nebankare trebuie să se asigure că departamentul de audit intern dispune de personal adecvat.

Art. 34. — (1) Instituțiile financiare nebankare trebuie să aibă un program continuu de pregătire a personalului, astfel încât personalul implicat în relația cu clienții să fie pregătit în mod adecvat. Programul de pregătire și conținutul acestuia pe diferite sectoare trebuie să fie adaptate necesităților fiecărei instituții financiare nebankare.

(2) Cerințele de pregătire a personalului trebuie să fie focalizate diferit în cazul noilor angajați, lucrătorilor de la ghișeu, personalului din departamentul de audit intern și al personalului implicat în relația cu noii clienți. Personalul nou-angajat trebuie instruit în legătură cu importanța programelor de cunoaștere a clienței și cu cerințele minime ale instituției financiare nebankare în acest domeniu. Personalul de la ghișeu, care vine în contact direct cu publicul, trebuie instruit să verifice identitatea noilor clienți, să manifeste în permanență vigilență în administrarea tranzacțiilor clienților existenți și să detecteze tipurile de operațiuni suspecte.

(3) Personalul va fi instruit periodic, cel puțin o dată pe an și ori de câte ori se consideră necesar, pentru a se asigura că acesta cunoaște responsabilitățile care îi revin și pentru a fi ținut la curent cu noile progrese în domeniu, astfel încât să se asigure implementarea consecventă a programelor stabilite.

CAPITOLUL III

Supravegherea respectării cerințelor privitoare la cunoașterea clienței

Art. 35. — Conducătorii și administratorii instituției financiare nebankare sunt răspunzători pentru:

a) elaborarea și implementarea unui program eficient de cunoaștere a clienței;

b) asigurarea pregătirii corespunzătoare a personalului implicat;

c) realizarea controlului asupra respectării programelor de cunoaștere a clienței stabilite și eficienței politicilor, procedurilor și sistemelor implementate;

d) efectuarea de tranzacții sau angajarea instituției financiare nebankare în tranzacții atunci când știau sau trebuiau să știe că tranzacțiile prezintă un risc semnificativ, periclitând credibilitatea și viabilitatea instituției financiare nebankare prin administrarea necorespunzătoare a fondurilor acesteia;

e) nerespectarea altor prevederi cuprinse în prezentul regulament.

Art. 36. — (1) Instituțiile financiare nebankare au obligația de a păstra toate evidențele cu privire la identitatea clienților și la relația cu aceștia, cel puțin 5 ani după încheierea relației cu respectivul client. Aceste evidențe trebuie să fie suficiente pentru a permite o reconstituire a tranzacțiilor — inclusiv suma și tipul valutei — și pentru a furniza, dacă este necesar, probe pentru incriminarea faptelor de natură penală.

(2) Instituțiile financiare nebankare trebuie să asigure, în condițiile legii, accesul autorităților competente în domeniul investigării și incriminării faptelor de natură penală, precum și al autorității de supraveghere la întreaga documentație cu privire la clienți și la relația cu aceștia, inclusiv la orice analiză pe care instituția financiară nebankară a făcut-o pentru detectarea tranzacțiilor neobișnuite sau suspecte ori pentru a determina gradul de risc asociat unei tranzacții în care aceasta este implicată.

Art. 37. — (1) Pentru nerespectarea prevederilor prezentului regulament, Banca Națională a României va aplica sancțiunile prevăzute la art. 52 alin. (2) din titlul I al Ordonanței Guvernului nr. 28/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006, și/sau va dispune, după caz, măsuri de remediere, conform art. 53 din același act normativ.

(2) Aplicarea sancțiunilor de către Banca Națională a României nu înlătură răspunderea penală, civilă sau de altă natură, după caz, a persoanelor sancționate.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 38. — (1) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, instituțiile financiare nebankare vor adopta și vor implementa programe de cunoaștere a clienței, adaptate specificului propriei activități.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1) instituțiile financiare nebankare vor asigura identificarea clienților existenți și întocmirea evidențelor corespunzătoare în conformitate cu prezentul regulament.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

DECLARAȚIE
privind identitatea beneficiarului real

Subsemnatul*) declar pe propria răspundere, sub sancțiunea legii:

a) că subsemnatul este beneficiarul real al serviciilor;

b) că beneficiarul real/beneficiarii reali este/sunt:

.....
.....
.....
(numele și prenumele/denumirea)	(adresa domiciliului/sediului social și țara)

Subsemnatul mă oblig să comunic orice modificare referitoare la cele declarate.

Locul și data

Semnătura

.....

N.B.: Instituția financiară nebancaară își rezervă dreptul de a refuza efectuarea tranzacțiilor ordonate de client/de a înceta relațiile cu clientul în cazul unor declarații false sau dacă are suspiciuni cu privire la realitatea celor declarate de client.

*) Se va completa cu numele și prenumele/denumirea clientului, codul numeric personal/codul de înregistrare din registrul public, după caz, și adresa domiciliului/sediului social.

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.471/2006 pentru aprobarea Listei cu denumirile comune internaționale ale medicamentelor specifice în vederea realizării subprogramelor din cadrul programului național de sănătate cu scop curativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 2 noiembrie 2006, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial“, Partea I):

— la poziția 10, în loc de: „*P10: STĂRI POST TRANSPLANT*“ se va citi: „*9.7: STĂRI POST TRANSPLANT*“;

— la nota din subsolul anexei, în loc de: „*...aceste medicamente se asigură prin farmacii cu circuit închis și sunt utilizate în...*“ se va citi: „*...aceste medicamente se asigură prin farmacii cu circuit închis, cu excepția, în anul 2006, a medicamentelor de la poz. 9.7, și sunt utilizate în...*“.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

5 948368 121171